

Ενημερώσεις και φωτογραφίες από τις κινήσεις αλληλεγγύης στην κατάληψη Mundo Nuevo που απειλείται με εκκένωση

σελ. 4-5

ΣΑΧΤΖΑΤ ΛΟΥΚΜΑΝ

Ενημέρωση από τη διαδήλωση για τα έξι χρόνια από την δολοφονία του και από τη δίκη των δυο νεοναζί δολοφόνων την Τρίτη 12/2

σελ. 6

13 Γενάρη 1894: Η αναρχική εξέγερση της Carrara

σελ. 15

Τοποθέτηση για τις πρόσφατες εξελίξεις στην Βραζιλία

σελ. 2

Ο αγώνας των εκπαιδευτικών είναι αγώνας όλων μας

σελ. 12

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ ΣΠΥΡΟ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (ΑΠΕΡΓΟ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ 14 ΓΕΝΑΡΗ)

σελ. 14

Ενημέρωση από τη διεθνιστική/ αντιφασιστική συγκέντρωση στα Προπύλαια στις 20 Γενάρη

σελ. 7

Πολιτική Διακήρυξη

του 3ου Συνεδρίου της Α.Π.Ο. σελ. 8

10 Μάρτη 2010 - 10 Μάρτη 2019
Τιμή στον αναρχικό αγωνιστή Λάμπρο Φούντα

Τοποθέτηση για τις πρόσφατες εξελίξεις στη Βραζιλία

Ένα από τα βασικά διαχρονικά προτάγματα του αναρχικού κινήματος υπήρξε αυτό της διεθνιστικής αλληλεγγύης. Στο σύγχρονο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον του καπιταλισμού το συγκεκριμένο πρόταγμα μοιάζει πιο επίκαιρο από ποτέ. Γι' αυτό θεωρήσαμε σημαντικό να τοποθετηθούμε για την πρόσφατη εκλογική νίκη (28/10) του ακροδεξιού υποψηφίου Μπολσονάρο με το Φιλελεύθερο Κοινωνικό Κόμμα στις εκλογές στην Βραζιλία, αλλά και την ορκωμοσία του στη συνέχεια ως πρόεδρος (1/1), εκφράζοντας παράλληλα την αλληλεγγύη μας στα αγωνιζόμενα κομμάτια του βραζιλιάνικου λαού.

Με ποσοστά άνω του 50% στις πλουσιότερες περιοχές της χώρας (νότιες και νοτιοανατολικές πολιτείες) και με μια εκλογική βάση αποτελούμενη ως επί το πλείστον από άντρες με υψηλότερα εισοδήματα, ο Μπολσονάρο εκφράζει μια γενικότερη τάση συντηρητικοποίησης. Με προκλητικές –α λα Τραμπ– δηλώσεις του τύπου ότι «θα δώσει τέλος σε όλους τους ακτιβισμούς» κι ότι «όλοι οι αριστεροί πρέπει να τουφεκιστούν» προοικονομεί την επιθετική του στάση απέναντι στα κινήματα και τους αγωνιστές. Χαρακτηριστικό είναι ότι στις πρώτες του δηλώσεις μετά την εκλογή του περιέγραψε τα κινήματα των αστέγων και των ακτημόνων αγροτών ως «τρομοκρατικά», δείχνοντας από νωρίς τις διαθέσεις του απέναντι στα φτωχότερα και πιο καταπιεσμένα στρώματα της Βραζιλίας. Η στάση αυτή συνοδεύεται και από τον σεξισμό, την ομοφοβία και τον γενικότερο ρατσισμό που εκφράζει απέναντι στο γυναικείο φύλο, τα μέλη της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας, τους ιθαγενείς πληθυσμούς και τους μαύρους. Τα κινήματα, λοιπόν, μαζί με τις μειονότητες αποτελούν μόνιμους στόχους μιας πολιτικής που περιλαμβάνει στην ατζέντα της την στρατιωτικοποίηση της δημόσιας ζωής, την σύσφιξη των σχέσεων με τις ΗΠΑ και μια σειρά νεοφιλελεύθερων μέτρων, όπως την μείωση συντάξεων, την κατάργηση της εργατικής νομοθεσίας, των συλλογικών συμβάσεων και της δημόσιας ασφάλισης, μέτρα που θα συνοδεύονται με μια γενικότερη πολιτική ιδιωτικοποιήσεων, πιστοποιώντας μια ευρύτερη ταξική και κοινωνική επιθετικότητα κράτους και κεφαλαίου.

Η επιθετικότητα αυτή ενσαρκώνεται τόσο από την εκλογή Μπολσονάρο που εκπροσωπεί ξεκάθαρα και ωμά τον διαχρονικό ανεπιδοκίμο ρόλο του φασισμού όσο και από την ένταση φαινομένων ρατσιστικής και φασιστικής βίας. Από τη μια διαχειριστής της εξουσίας αναλαμβάνει ένας πολιτικός –και πρώην

στρατιωτικός– που υπερασπίζεται ανοιχτά την στρατιωτική δικτατορία της περιόδου 1964-85 και τα βασανιστήρια και τις δολοφονίες που αυτή διέπραξε και από την άλλη ολόκληρες κοινωνικές ομάδες βρίσκονται στο στόχαστρο του συστήματος και παραστρατιωτικών και φασιστικών ομάδων κρούσης. Συγκεκριμένα, το 2017 δολοφονήθηκαν λόγω σεξουαλικού προσαυτισμού 445 άτομα (ένα κάθε 19 ώρες), νούμερα αυξημένα κατά 30% σε σχέση με το 2016. Επίσης, οι μαύροι παρόλο που αποτελούν το 8% του συνολικού πληθυσμού, βρίσκονται πρώτοι στη λίστα θυμάτων ανθρωποκτονιών με ποσοστό 71%. Η έμφυλη βία βρίσκεται κι αυτή σε έξαρση, καθώς από τις 4.539 δολοφονίες γυναικών την περασμένη χρονιά, οι 1.133 σχετιζόνταν με το φύλο τους. Χαρακτηριστικά πρόσφατα παραδείγματα των φαινομένων αυτών αποτελούν οι αυξανόμενες επιθέσεις από οπαδούς του Μπολσονάρο λίγο πριν τις εκλογές με αποκορύφωμα την δολοφονία του δασκάλου καποέιρα Μοάε Κατεντέ στην πόλη Σαλβαδόρ, αλλά και η δολοφονία τον περασμένο Μάρτιο στο Ρίο ντε Τζανέριο της Μαριέλλε Φράνκο, η οποία συμπύκνωνε ό,τι μισούν οι φασίστες: ήταν μαύρη, λεσβία, φεμινίστρια και αριστερή.

Η εκλογική νίκη του Μπολσονάρο, όμως, αποτελεί και μια επισφράγιση μιας διαφορετικής στρατηγικής από το βραζιλιάνικο κεφάλαιο και την αλλαγή στη σχέση του με το κράτος. Από το 1930 η ανάπτυξη της εγχώριας οικονομίας είχε το κράτος ως βασικό της εργαλείο, με τις μεγαλύτερες βιομηχανίες της χώρας να βρίσκονται υπό κρατικό έλεγχο. Παρά την επάνοδο του δημοκρατικού καθεστώτος το 1988 («Νέα Δημοκρατία»), η σχέση αυτή δεν άλλαξε, αλλά αντίθετα δημιουργήσε νέες πολιτικές συνθήκες. Στόχος παρέμεινε η είσοδος σε κρατικές υπηρεσίες και επιχειρήσεις και το κυνήγι κρατικών ενισχύσεων (νόμιμων ή παράνομων) για όλες τις πολιτικές δυνάμεις. Έτσι, καθώς οι πολιτευόμενοι εκλέγονταν με κόμματα χωρίς σαφή ιδεολογία και γραμμή έχοντας τις παραπάνω επιδιώξεις, οι κυβερνήσεις χρησιμοποιούσαν το κίνητρο αυτό για να κυβερνούν με βάση μια πολιτική ετερόκλητη πλειοψηφία (presidencialismo de coalizão). Αποτέλεσμα ήταν η συνέχιση ενός υπερτροφικού κράτους που η διαφθορά ήταν διάχυτη και η διπλοκή μεταξύ κράτους και κεφαλαίου ξεκάθαρα κραυγαλέα. Με την άνοδο στην εξουσία του Εργατικού Κόμματος του Λούλα το 2003, χρησιμοποιήθηκε ένα μικρό κομμάτι όλης

αυτής της κερδοφορίας για κοινωνικές παροχές προς τα φτωχότερα στρώματα. Το ξέσπασμα της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης το 2008 δεν μπορούσε να μην επηρεάσει και τη Βραζιλία. Το ίδιο διάστημα που ξεπούσε το σκάνδαλο διαφθοράς «Πλυντήριο Αυτοκινήτων», η κυβέρνηση Τέμερ ψήφισε νομοσχέδια που έπαιρναν πίσω κοινωνικές παροχές και διόγκωναν τις κατασταλτικές εξουσίες του κράτους. Το σκάνδαλο εισχώρησε σε όλα τα κλιμάκια της πολιτικής ζωής και ο Μπολσονάρο παρουσιάστηκε στις τελευταίες εκλογές ως σωτήρας για τη χώρα, εκπροσωπώντας τις νέες στρατηγικές επιλογές του κεφαλαίου.

Αυτή τη στιγμή στην Βραζιλία συντελείται μια αναδιαμόρφωση των ρόλων εξουσίας των κυρίαρχων τάξεων τόσο εσωτερικά (συμπεριλαμβανομένου και του παράνομου κεφαλαίου, όπως του ναρκεμπορίου) όσο και εξωτερικά ως προς τις σχέσεις του με τις ΗΠΑ και το ρόλο της χώρας σε σχέση με τα υπόλοιπα κράτη της Λατινικής Αμερικής. Για να μπορέσει να γίνει αυτή η μετάβαση βαθαίνει και επεκτείνεται το καθεστώς εξαίρεσης, οι εξουσίες της κρατικής μηχανής αυξάνονται και εισχωρούν όλο και περισσότερο στο κοινωνικό σώμα, ενώ οι ταξικές αντιθέσεις οξύνονται με μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού να βυθίζεται στην φτώχεια και την εξαθλίωση. Μια πορεία που αποτελεί προϊόν της μορφής του ίδιου του σύγχρονου καπιταλιστικού συστήματος και δεν καθορίζεται από το κόμμα που βρίσκεται στην εξουσία.

Γι' αυτό ακριβώς, το ζήτημα δεν είναι η επιλογή μεταξύ ενός σοσιαλδημοκρατικού μοντέλου ή έστω ενός μοντέλου με το κράτος βασικό πρωταγωνιστή της οικονομίας και ενός νεοφιλελεύθερου μοντέλου διαχείρισης. Και τα δυο έχουν τη διαφθορά διάχυτη, αυξάνοντας και αναβαθμίζοντας παράλληλα τις εξουσίες του κράτους-αστυνόμου και την καταστολή των καταπιεσμένων και των αγωνιστών. Ζήτημα είναι η συνολική απόρριψη του κράτους και του καπιταλιστικού συστήματος ως πηγές της αδικίας, της φτώχειας, των πολέμων. Μια σκιαγράφηση του νέου υπουργικού συμβουλίου είναι αρκετή για να καταδείξει τις «αλλαγές» που επέρχονται στο πολιτικό σκηνικό της Βραζιλίας.

Το νέο υπερ-υπουργείο Οικονομικών αναλαμβάνει ο Πάουλο Γκέντζες, απόφοιτος της Σχολής του Σικάγο και συνεργάτης των Chicago Boys, εισηγητών του νεοφιλελεύθερου δόγματος, με πρώτο πειραματόζωο την Χιλή επί δικτατορίας Πινοσέτι. Το υπουργείο Γεωργίας αναλαμβάνει η Τερέζα Κριστίνα ντα Κόστα που είχε πρωτοστατήσει στην ψήφιση νόμου στην Βουλή για την απελευθέρωση της χρήσης τοξικών φυτοφαρμάκων, ενώ για την εκλογική της καμπάνια έλαβε δωρεές από 12 μεγαλοεπιχειρηματίες της αγροτοβιομηχανίας. Δεν μπορούμε να μην συνδέσουμε το γε-

γονός αυτό τόσο με τις πρόσφατες δηλώσεις Μπολσονάρο για την συμφωνία για το κλίμα όσο και με την εντεινόμενη αποψίλωση του δάσους του Αμαζονίου, του κύριου πνεύμονα οξυγόνου για τον πλανήτη μας. Την ίδια στιγμή υπουργός Προεδρίας θα διοριστεί ο Όνις Λορενζόνι, ο οποίος σχετίζεται με τον αγροτοβιομηχανικό όμιλο Cosan, ενώ πρόσφατα ομολόγησε πως πήρε 100.000 δολάρια από την εταιρεία-κολοσσό εξαγωγής κρέατος JBS και εκκρεμούν εναντίον του κατηγορίες για δωροδοκία και από την Odebrecht. Οι σχέσεις, δηλαδή, με το μεγάλο κεφάλαιο της χώρας είναι ξεκάθαρες, όπως και η εμπλοκή σε διαφόρων ειδών σκάνδαλα. Ακόμα και για τον νέο υπουργό Δικαιοσύνης Σέρτζιο Μόρο που πρωτοστάτησε στην υπόθεση «Πλυντήριο Αυτοκινήτων» και την πρωτόδικη καταδίκη για διαφθορά του Λούλα, κεφαλαιοποιώντας πολιτικά τον ρόλο του, υπάρχουν στοιχεία για πιθανή παράνομη χρηματοδότηση της προεκλογικής του εκστρατείας.

Η άλλη όψη της επερχόμενης κυβέρνησης είναι φυσικά η καταστολή, ο ρατσισμός, εντέλει ο ολοκληρωτισμός της. Υπουργός Άμυνας αναλαμβάνει ο απόστρατος στρατηγός Φερνάντο Αζεβέδο ε Σίλβα, πρώην αρχηγός του στρατού που χαρακτηρίζει το πραξικόπημα του 1964 ως «κίνημα». Επίσης, επικεφαλής του Συμβουλίου Ασφαλείας έχει τοποθετηθεί ο Αουγκούστο Ελένο που υπερασπίζεται την απόλυτη ελευθερία στρατού και αστυνομίας να σκοτώνουν και έχει χαρακτηρίσει την οριζήτηση ιθαγενικών εδαφών ως «απειλή για την εθνική κυριαρχία». Και φυσικά μπορούμε να προσθέσουμε τις πρόσφατες εισβολές της αστυνομίας σε πανεπιστημιακούς χώρους με το πρόσχημα του νέου νόμου κατά της «κομματικής προπαγάνδας», οι οποίες συνοδεύτηκαν από ντου σε αίθουσες διδασκαλίας,

κατέβασμα αντιφασιστικών πανό, ακόμα και απαγόρευση αντιφασιστικών εκδηλώσεων. Η καταστολή αποκτά περαιτέρω νομικά πλαίσια για να μπορεί να εφαρμοστεί, όπως με τον νόμο που εισηγείται ο γιος του Μπολσονάρο για απαγόρευση του κομμουνισμού και φυλάκιση των υποστηρικτών του από 2 έως 5 χρόνια.

Ως απάντηση στην αυξανόμενη δημοτικότητα του Μπολσονάρο, το Εργατικό Κόμμα προέταξε την «αντιφασιστική ενότητα» μπας και μπορέσει να σωθεί εκλογικά (στην συμμαχία τους συμπεριλαμβάνεται και το ΚΚ Βραζιλίας). Κινήσεις γνωστές από την σοσιαλδημοκρατία που σκοπό έχουν την επαναφορά ή την παραμονή στην εξουσία. Όχι μόνο οι σοσιαλδημοκράτες δεν αποτελούν με κανένα τρόπο αντιφασιστική δύναμη, αλλά αντίθετα στρώνουν τον δρόμο στην φασιστική επέλαση τότε χρησιμοποιώντας τον εθνικισμό για να προωθήσουν ευρύτερα συμφέροντα και τότε χτυπώντας τα κινήματα με φασιστικές ομάδες κρούσης. Στην προκειμένη ήλπιζαν ότι αντιφασιστικές διακηρύξεις και η ενίσχυση της παλιάς διαίρεσης αριστερά-δεξιά θα ξέπλυναν τα σκάνδαλα, την διαφθορά και την εκτεταμένη κερδοσκοπία των κυβερνήσεων της. Εντέλει δημιούργησαν ψεύτικα διλήμματα στον βραζιλιάνικο λαό, καθώς η μάχη ενάντια στο φασισμό αποτελεί κομμάτι της συνεχούς αναμέτρησης ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο για την συνολική απελευθέρωση. Κι αυτό γιατί ο φασισμός αποτελεί παιδί του καπιταλιστικού συστήματος και σπεύδει κάθε φορά εργαλειακά προς διάσωσή του.

Και η αλήθεια είναι ότι οι προηγούμενες κεντροαριστερές κυβερνήσεις προώθησαν μεθοδικά την ατζέντα της «δημόσιας τάξης» ποινικοποιώντας τους φτωχούς μέσω του αυξανόμενου εγκλεισμού τους (ιδιαίτερα

του μαύρου πληθυσμού) και τους αγωνιστές μέσω της εντεινόμενης καταστολής που κορυφώθηκε με την ψήφιση του νέου αντιτρομοκρατικού νόμου από την Ρούσεφ, την ίδια ώρα που αναβαθμίστηκε ο ρόλος του στρατού στο εσωτερικό της χώρας, αλλά και όσον αφορά την γεωπολιτική της ηπείρου. Παράλληλα, η ατζέντα της ταξικής συμπίλησης κατέρρευσε παταγωδώς, αφαιρώντας κοινωνικά δικαιώματα, πολιτικές ελευθερίες και δημόσιες παροχές, πράγματα κατακτημένα μέσα από ταξικούς-εργατικούς αγώνες δεκαετιών σε παγκόσμια κλίμακα. Ο δρόμος για την επικράτηση του ακροδεξιού-νεοφιλελεύθερου μοντέλου που προσβέυει ο Μπολσονάρο είχε ανοίξει από πριν και απλώς οι πρόσφατες εκλογές επικύρωσαν την επικράτησή του.

Εμείς από την μεριά μας, παρότι βρισκόμενοι και βρισκόμενες χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά, εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στα αγωνιζόμενα κομμάτια του βραζιλιάνικου λαού, που δίνει μάχη ενάντια στην βαρβαρότητα του καπιταλιστικού συστήματος και του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Μια βαρβαρότητα που αποτελεί πραγματικότητα σε παγκόσμιο επίπεδο, έστω κι αν εκφράζεται με διαφορετικό τρόπο κατά τόπους. Μπορούν, όμως, να σπηθούν αναχώματα απέναντι στις εντεινόμενες επιθέσεις κράτους και κεφαλαίου και την φασιστική απειλή. Χρέος μας είναι η ενδυνάμωση της διεθνιστικής αλληλεγγύης, η οργάνωση κι ο αγώνας ενάντια σε εξουσία, καπιταλισμό, φασισμό κι εθνικισμό με οριζόντια και πυξίδα την κοινωνική επανάσταση, την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό.

Libertatia - συλλογικότητα για τον ελευθεριακό κομμουνισμό- μέλος της ΑΠΟ-Ο.Σ.
7/1/19

Ενημέρωση από την καμπάνια διεθνιστικής αλληλεγγύης για την ανοικοδόμηση της κατάληψης Libertatia

Στις αρχές Γενάρη, η Αναρχική Ομοσπονδία Ηνωμένου Βασιλείου και σύντροφοι/ισσες φιλοξένησαν συντρόφους από την Α.Π.Ο. με σκοπό την πραγματοποίηση εκδηλώσεων για την ανάδειξη της πολιτικής συγκυρίας στην Ελλάδα και την αντιπληροφόρηση σε σχέση με τον εμπρησμό της κατάληψης Libertatia, που κήκε από νεοναζί ένα χρόνο πριν στη Θεσσαλονίκη. Η κατάληψη υπάρχει εδώ και αρκετά χρόνια ως αναρχικό κέντρο αγώνα και τώρα ανοικοδομείται. Στα πλαίσια της διεθνιστικής αλληλεγγύης μαζεύονται χρήματα για την ανοικοδόμησή της.

Οι σύντροφοι έφτασαν στο Λονδίνο στις 14/1/19 και αναχώρησαν στις 20 του ίδιου μήνα. Κατά τη διάρκεια των ημερών αυτών πραγματοποιήθηκαν πολιτικές εκδηλώσεις αλληλεγγύης σε διάφορες πόλεις: Μάντσεστερ (Partisan), Λιντς (Wharf Chambers), Έξετερ, Λονδίνο (DIY Space for London). Οι εκδηλώσεις σε Λονδίνο και Μάντσεστερ συνδιοργανώθηκαν με τοπικές συλλογικότητες της Αναρχικής Ομοσπονδίας Ηνωμένου Βασιλείου, ενώ αυτές στο Λιντς και στο Έξετερ σε συνεργασία με τις συλλογικότητες Red & Black Leeds και Exeter A Party αντίστοιχα. Η εκδήλωση στο Λονδίνο στηρίχθηκε από περισσότερα από 200 άτομα και τις εξής πανκ μπάντες που συμμετείχαν στο live οικονομικής ενίσχυσης (Eskorputas

+Killdren + Romantik Dick + The Chain of Panic + Inner Terrestrials). Ένα μεγάλο χρηματικό ποσό συγκεντρώθηκε για την ανοικοδόμηση της κατάληψης.

Παράλληλα, το live ενίσχυσε οικονομικά Ρώσους αντιφασίστες για δικαστικά έξοδα και διαβίωσης στη φυλακή. Οι σύντροφοι έχουν καταδικαστεί, αφού συνελήφθησαν και βασανίστηκαν μέχρι την ομολογία τους με βάση ένα σημειωμένο κατηγορητήριο (περισσότερες πληροφορίες για τον αγώνα τους στο: rupression.com).

21 Γενάρη 2019: Ένα χρόνο μετά ο Αγώνας συνεχίζεται - Αντικρατική/Αντιφασιστική πορεία αλληλεγγύης στις καταλήψεις στη Θεσσαλονίκη

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ MUNDO NUEVO

που αποτελεί ένα ανοιχτό πεδίο ζυμώσεων και ανάπτυξης των αναρχικών ιδεών και αναπόσπαστο μέρος των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων

Ακόμα μια φορά η κατάληψη Mundo Nuevo στην Θεσσαλονίκη βρίσκεται στο στόχαστρο της κρατικής καταστολής και απειλείται με εκκένωση, μετά από την πρόσφατη συμφωνία του ιδιοκτήτη του κτιρίου (Δήμος Θέρμης) να παραχωρήσει τον χώρο στον ΟΚΑΝΑ για να μετατραπεί σε σχολείο δεύτερης ευκαιρίας για τοξικοεξαρτημένους.

Το προηγούμενο φθινόπωρο το τμήμα Προστασίας Πολιτεύματος της Ασφάλειας Θεσσαλονίκης κάλεσε 16 άτομα στο πλαίσιο προανακριτικής εξέτασης για τα αδικήματα της διατάραξης οικιακής ειρήνης και κατάληψης δημοσίου κτιρίου κατ' εξακολούθηση για το κτίριο της κατάληψης Mundo Nuevo, τα οποία μετά την παραπομπή τους σε δίκη και τη διεξαγωγή της αθωώθηκαν. Αυτήν την φορά η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ στο πλαίσιο της «ορθολογιστικής» καταστολής επιχειρεί να εκμεταλλευτεί ευάλωτες κοινωνικές ομάδες και την κοινωνική ευαισθητοποίηση για αυτές για να επιτεθεί σε αναρχικούς/ες συντρόφους/ισσες και σε αυτοοργανωμένους χώρους αγώνα, σε συνεργασία με τον ΟΚΑΝΑ. Έναν κρατικό οργανισμό με διορισμένη διοίκηση από την κυβέρνηση, η διεύθυνση της οποίας βρίσκεται στα χέρια του Β. Καφετζόπουλου (άμεσα συνδεδεμένου με τον ΣΥΡΙΖΑ), ενώ ακόμα σε αυτήν συμμετέχουν αξιωματικοί της ΕΛ.ΑΣ (ταξίαρχος Γ. Καστάνης), ο νεοδημοκράτης και πρόεδρος της ΚΕΔΕ Γ. Πατούλης και η βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Β. Κατριβάνου.

Η επαπειλούμενη εκκένωση της κατάληψης Mundo Nuevo ως μέρος του ευρύτερου κατασταλτικού σχεδιασμού έρχεται να προστεθεί σε ένα πλήθος παρακρατικών και φασιστικών επιθέσεων σε κατελημμένους και αυτοοργανωμένους χώρους αγώνα ανά την Ελλάδα,

με κορυφαίο παράδειγμα τον εμπρησμό της Libertatia ένα χρόνο πριν. Επιθέσεις οι οποίες είναι απότοκο της κρατικής επιχείρησης επιστράτευσης του εθνικιστικού και φασιστικού εσμού με αφορμή το «μακεδονικό» για τη διάχυση της μισαλλοδοξίας και του ρατσιστικού του μίσους στην κοινωνία. Η κατασταλτική αυτή μεθόδευση εναντίον της κατάληψης Mundo Nuevo αποτελεί άλλη μια έκφραση της συντονισμένης επίθεσης της κυριαρχίας που στόχο έχει τον παροπλισμό των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων και όλους όσους αντιστέκονται στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Κράτος και κεφάλαιο επιχειρούν είτε να αποσπάσουν την κοινωνική συναίνεση μέσω των πολιτικών ενσωμάτωσης και της ανάθεσης, είτε να καθυποτάξουν κάθε φωνή που αρθρώνεται ενάντια στους επιθετικούς σχεδιασμούς τους μέσω της καταστολής των κοινωνικών και ταξικών αγώνων. Οι πολιτικοί διαχειριστές της εξουσίας αφενός προσπαθούν να δημιουργήσουν συνθήκες κοινωνικής ειρήνευσης και ταξικής συνεργασίας και αφετέρου να διαμορφώσουν τους όρους της άγριας κρατικής κατασταλτικής επίθεσης απέναντι στα πληβειακά στρώματα και σε όσους αγωνίζονται ενάντια στην εκμετάλλευση και την υποταγή. Σε αυτό το πλαίσιο συλλαμβάνονται απεργοί, εγκληματοποιείται η δράση σωματείων βάσης, ποινικοποιείται η δράση αγωνιζόμενων εργαζομένων, ξυλοκοπούνται φοιτητές, αναρχικά μπλοκ δέχονται επιθέσεις, βασανίζονται αγωνιστές, και ξεδιπλώνονται οι κατασταλτικές επιχειρήσεις εναντίον των πολιτικών καταλήψεων.

Κι αυτό συμβαίνει επειδή οι καταλήψεις αποτελούν δομές του κοινωνικού και ταξικού αγώνα ενάντια στη φτώχεια, την εξαθλίωση, τον κοινωνικό κανιβαλισμό που μας επιβάλλουν οι από τα πάνω και ταυτόχρονα προεικονίζουν το όραμα της απελευθερωμένης κοινωνίας λειτουργώντας οριζόντια και αντιεραρχικά, στη βάση των αρχών της ισότητας, της αλληλεγγύης, της ελευθερίας και της δικαιοσύνης.

ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΧΗΤΙΚΑ ΤΙΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ ΔΟΜΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικότητων

Την Πέμπτη 7 Φλεβάρη πραγματοποιήθηκε στο Θησείο παρέμβαση-συγκέντρωση που κάλεσαν οι συλλογικότητες Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37, Α.Φ.Σ «Αροδαμός», Αναρχικό- Αντιεξουσιαστικό Στέκι «Αντίπνοια», Ταξική Αντεπίθεση (Ομάδα Αναρχικών & Κομμουνιστών) και Συνέλευση Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης/Πατσιών», σε αλληλεγγύη με την κατάληψη Mundo Nuevo στη Θεσσαλονίκη που απειλείται με βίαιη εκκένωση. Η συγκέντρωση πλαισιώθηκε από περίπου 50 συντρόφους-ισσες. Έξω από τον σταθμό του ΗΣΑΠ στήθηκε μικροφωνική, διαβάστηκαν κείμενα αλληλεγγύης, κρεμάστηκαν πανό και πετάχτηκαν τρικάκια.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ MUNDO NUEVO

Οι μεθοδεύσεις για τη βίαιη εκκένωση της κατάληψης Mundo Nuevo στη Θεσσαλονίκη, με βίαιη συμφωνία παραχώρησης του κτιρίου από το δήμο Θέρμης -δικαιούχο του χώρου- στον ΟΚΑΝΑ με σκοπό να μετατραπεί σε σχολείο δεύτερης ευκαιρίας για τοξικοεξαρτημένους, αποτελούν μία ακόμα υπόθεση κατασταλτική επειδή σκοπίζουν τον αποκλεισμό και αποξενωτισμό αγόνων και ενεργών συντρόφων από τα μέσα κοινωνικών και ταξικών αγώνων.

Η κρατική πολιτική διαχείριση αποτελεί νοσηρότητα για τη διεξαζόμενη καταστολή της αναρχικής κατάληψης Mundo Nuevo, προσδίδοντας τη δόξα κανονικής εξουσίας του κράτους. Για τον ίδιο σκοπό του κρατικού μηχανισμού υποβιβάζουν τη δράση των εργαζομένων, υποβιβάζουν τη υπέρβαση έμφυτης ανεξαρτησίας και απεικονίζουν την πλειοψηφία των τοξικοεξαρτημένων ανθρώπων στη κοινωνική περιφέρεια, τα αποστασιοσμένα και καθημερινά επίπεδα απειθόρμητων αντιστασιακών.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ — ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ — ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ,
ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ - ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΛΗΣΗ!

Ενέπληξη Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης/Πατσιών, Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37, Α.Φ.Σ «Αροδαμός», Αναρχικό-Αντιεξουσιαστικό Στέκι «Αντίπνοια», Ταξική Αντεπίθεση (Ομάδα Αναρχικών & Κομμουνιστών)

καταστολή ενός ελευθεριακού, ευχέλους και κοινωνικού κέντρου αγώνα, ενός χώρου αλληλεγγύης και παθητικοποίησης των εργαζομένων και της νεολαίας.

Συνεχίζουμε ενάντια στις κρατικές επιθέσεις του κράτους και των υπηρεσιών στην κοινωνία, στην τρομοκρατία ασφαρισμού και διαπάρα της κοινωνικής κεφαλαιοκρατίας, στη παρερροιακή φασιστική επίθεση και στην κρατική καταστολή όλων όσοι διεκδικούν στα κελύφη τους για κοινωνική ελευθερία και ταξικό ανεξαρτησία. Να συνεχίζουμε στην κοινωνική και ταξική αλληλεγγύη και να οργανωσουμε από τα μέσα της αντιστάσεως μια κίνηση στην ανάκτηση, τη μορφοποίηση και την αποδόξωση. Να υπερασπιζόμαστε τη κατάληψη, τους αυτοοργανωμένους χώρους και αγώνες, να αναπαράγουμε στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, να αναπτύσσουμε σημεία αναφοράς του αγώνα για τον Κοινωνικό Επαιτιότατο, του αγώνα για μη κοινωνικά ταξίδια, Αλληλεγγύη, Ελευθερία.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ MUNDO NUEVO ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ

Επιβεβαιώνονται οι πληροφορίες για συμφωνία του Δήμου Θέρμης (του οποίου ιδιοκτησία είναι το κτήριο της Φιλίππου με Σιατίστας) με τον ΟΚΑΝΑ για παραχώρηση του κτηρίου. Μάλιστα υπάρχει άτυπο τελεσίγραφο ενάντια στην κατάληψη, την οποία απειλούν με επέμβαση των ΜΑΤ και άμεση εκκένωσή της μέσα στις επόμενες μέρες. Ότι δεν πέτυχε η Ελληνική Αστυνομία με τις μαζικές διώξεις το προηγούμενο φθινόπωρο με βάση τις οποίες έφερε 16 άτομα σε δίκη, τα οποία αθώωθηκαν, προσπαθούν να το πετύχουν τώρα με τη χρήση του ΟΚΑΝΑ ως πολιορκητικού κριού ενάντια στη Mundo Nuevo. Επιχειρούν μάλιστα να χρησιμοποιήσουν το προνοιακό προφίλ του Οργανισμού για να ευαισθητοποιήσουν δήθεν τον κόσμο σε μια ακόμη απόπειρα καταστολής των εστιών αγώνα και του αναρχικού κινήματος ειδικότερα. Ο ΟΚΑΝΑ είναι κρατικός οργανισμός με διορισμένη από την κυβέρνηση διοίκηση.

Τη διεύθυνση του οργανισμού αυτή τη στιγμή έχει ο Βαγγέλης Καφετζόπουλος, άμεσα συνδεδεμένος ασφαλώς με τον ΣΥΡΙΖΑ. Στη διοίκηση του ΟΚΑΝΑ για όποιον έχει αυταπάτες πρέπει να σημειώσουμε ότι συμμετέχουν αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας (αυτή τη στιγμή ο ταξίαρχος Γεώργιος Καστάνης) ενώ μεταξύ των υπόλοιπων μελών της διοίκησης φιγουράρει και το όνομα του Γεώργιου Πατούλη, του γνωστού Νεοδημοκράτη προέδρου της ΚΕΔΕ με τις ακροδεξιές «ευαισθησίες». Ενδεικτικά να αναφέρουμε επίσης ότι σε αυτό το καταπληκτικό αντάμωμα μπάτσων, συριζαίων και δεξιών με ακροδεξιές απόψεις θα πρέπει να συμπεριλάβουμε και τη γνωστή βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, Βασιλική Κατριβάνου, η οποία επίσης συμμετέχει στη διοίκηση του ΟΚΑΝΑ με την ιδιότητά της ως ψυχολόγος. Η κ. Κατριβάνου που «έχτισε» το πολιτικό της προφίλ πάνω στη διαχείριση των δικαιωμάτων, δεν διστάζει καθόλου, όπως ήταν άλλωστε αναμενόμενο, να στείλει το ευγενές σώμα των ΜΑΤ για να εκκενώσει βίβια την κατάληψη. Είναι παραπάνω από προφανές για εμάς ότι η επιλογή του κτηρίου για χρήση από τον ΟΚΑΝΑ μόνο τυχαία δεν είναι και στο μόνο που στοχεύει είναι στην εκκένωση ενός κτηρίου που τα τελευταία τρία χρόνια έχει λειτουργήσει ως κέντρο αγώνα με κοινωνική και πολιτική δράση ενάντια στο κράτος και τον καπιταλισμό.

Οφείλουμε να υπογραμμίσουμε για να ξεκαθαρίσουμε το τοπίο σε σχέση με τις ευαισθησίες των θεσμών και του Δήμου Θέρμης συγκεκριμένα, όσο και προσωπικά του δημάρχου Θεόδωρου Παπαδόπουλου, ότι όταν παλιότερα το κτήριο λειτουργούσε ως ξενώνας προσφύγων, ο δήμαρχος δεν δίστασε να εκκενώσει το κτήριο και να πετάξει στο δρόμο τις οικογένειες που ζούσαν σε αυτό, μόλις εξαντλήθηκαν οι πόροι από τα προγράμματα χρηματοδότησης της γερμανικής ΜΚΟ που διαχειριζόταν το χώρο. Όπως δεν είναι καθόλου τυχαία η διαχείριση και η άμεση εμπλοκή της Ελληνικής Αστυνομίας στην ανάπτυξη του ναρκεμπορίου σε χώρους με αυξημένο χαρακτήρα αντικαθεστωτικής δράσης, όπως είναι τα πανεπιστήμια και η πλατεία Εξαρχείων στην Αθήνα. Η συγκεκριμένη κίνηση αποτελεί άλλη μια βρώμικη επίθεση ενάντια στο κίνημα αντίστασης από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Άλλωστε δεν είναι η πρώτη φορά που καταστέλλονται και διαλύονται χώροι αγώνα με διάφορα προσχήματα τα οποία εκτός των άλλων βέβαια δεν υλοποιούνται ποτέ. Είναι οι ίδιοι που εκκένωσαν την κατάληψη της Λεωφόρου Νίκης και του Ορφανοτροφείου στη Θεσσαλονίκη πετώντας στο δρόμο όσους είχαν βρει στέγη στα κτήρια με υποσχέσεις για «αξιοποίησή» τους. Δυο χρόνια μετά στο παλιό Ορφανοτροφείο δεν έχουν μαζευτεί ούτε τα μπάζα.

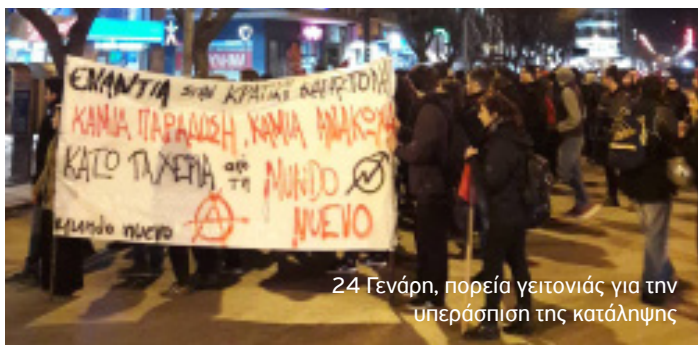
Κατανοώντας πλήρως την απόλυτη και πασιγνώστη υποκρι-

σία όλων των θεσμικών φορέων απαντάμε: ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ! Έδη οι περιφρουρήσεις της κατάληψης έχουν λάβει καθημερινό χαρακτήρα υπεράσπισης του κτηρίου και δηλώνουμε ότι δεν πρόκειται ποτέ να παραδώσουμε το κτήριο. Τα γνωστά καθάρματα του κράτους, οι μπάτσοι, οι «ευαίσθητοι» βουλευτές της κυβέρνησης που ψηφίζουν τα μνημόνια της καταλήστευσης με δυο χέρια και ταυτόχρονα συστοιχίζονται πλήρως με την ακροδεξιά κατασταλτική ατζέντα, ο Δήμος Θέρμης και ο ΟΚΑΝΑ θα πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη της βίβιας καταστολής των αγωνιστών που στέκονταν, στέκονται και θα συνεχίσουν να στέκονται απέναντί τους σε θέση μάχης.

**ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΑΓΩΝΑ**

**ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ – ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ
ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ**

Κατάληψη Mundo Nuevo, 18.01.2019

24 Γενάρη, πορεία γειτονιάς για την υπεράσπιση της κατάληψης

Βλέπουμε τη τρομερή υποκρισία του κράτους, το οποίο αφού κάνει τα πάντα για να ρίξει τους ανθρώπους στην απελτία και στα ναρκαμπιά, αφού η αστυνομία κάνει τα στραβά μάτια ή και συνεργάζεται στην επέκταση των ναρκαμπιών που έχουν καταλάβει το κέντρο της πόλης, αφού συνεργάζεται με τους εφοπιστές – μαφιόζους που φέρνουν την ηρωίνη με το Νοσ 1 πάρα κομάντσι ότι παίζει ηρόνια στα θύματα. Υπάρχουν κοινών χιλιάδες άδεια κτήρια για να παίζα το θέατρο της επενεργοποίησης το βρώμικο οσέτημά τους, όμως διαλέγει το κτήριο που απαιτεί οπία των αναρχικών αγωνιστών. Επιχειρεί λοιπόν να εκμεταλλευτεί το κτήριο άλλη μια φορά τους ταξικεραρτημένους αυτή τη φορά για συγκεκριμένους κατασταλτικούς πολιτικούς σκοπούς. Κανένας δεν θα πιάσει αυτήν την παγίδα. Δηλώνουμε ανεπιφύστα προς τον Δήμο Θέρμης τον ΟΚΑΝΑ και όποιον άλλο φορέα ενδιαφέρεται ότι η έβρα μας από τον χώρο μπορεί να γίνει μόνο με τη χρήση βίας, από τους ένστολους εντολοδόχους του κράτους, δηλαδή τα ΜΑΤ.

Καμία συνεργασία δεν πρόκειται να έχουμε με κανέναν τους. Ας μην το σκέφτονται καν, εκτός αν θέλουν να αναλάβουν την ευθύνη να καλύψουν τα ΜΑΤ και να σπυλώσουν τους αγωνιστές. Αλλά εάν προτιμούν αυτή τη λύση, τους καλούμε να θα σκεφτούν καλά, μαζί με τις συνδέσεις που θα έχει αυτή επιλογή. Καλό θα ήταν επίσης να γνωρίζουν όλα ότι ακόμη κι αν οι φορείς αυτοί που σπυλώνουν κιάλα στο όνομα της αλληλεγγύης και της βοήθειας επιλέξουν τον δρόμο της βίας, εμείς σκοπεύουμε να επανέλθουμε στο κτήριο με όποιο πρόσφορο τρόπο και μέσο και να εμποδίσουμε την οποιαδήποτε έναρξη λειτουργίας του, πέρα από αυτήν που έχει σήμερα, δηλαδή την προώθηση και υποστήριξη των κοινωνικών και ταξικών αγώνων, την αλληλεγγύη στους φτωχούς και τους καταπιεσμένους.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Τρίτη 22/1 Καμάρα 18.00
Συγκέντρωση - Μικροφωνική

Πέμπτη 24/1 Πορεία Γειτονιάς
για την υπεράσπιση της κατάληψης
Φιλίππου & Σιατίστας 18.00

MUNDO NUEVO

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΣΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΟΚΑΝΑ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ MUNDO NUEVO

Στις 21 Γενάρη, 20 αναρχικοί/ες καταληψίες πραγματοποίησαν παρέμβαση στα διοικητικά γραφεία του ΟΚΑΝΑ στην Αθήνα και τον Πρόεδρό του σε αλληλεγγύη στην κατάληψη Mundo Nuevo στην Θεσσαλονίκη. Η παρέμβαση των συντρόφων/ισσών στην Αθήνα ήταν μόνο μια πρώτη κινηματική αντίδραση που είχε στόχο να κάνει σαφές τόσο στον διορισμένο από την κυβέρνηση πρόεδρο του ΟΚΑΝΑ Καφετζόπουλο, όσο και στα κατασταλτικά και κυβερνητικά επιτελεία ότι η Mundo Nuevo δεν είναι μόνη, δεν παραδίδεται, μάχεται!

Παρέμβαση της συνέλευσης αλληλεγγύης στη mundo nuevo στο Δ.Σ. του Δήμου Θέρμης.

Στις 22 Γενάρη, 30 σύντροφοι/ισσες πραγματοποίησαμε παρέμβαση στο Δ.Σ. του Δήμου Θέρμης (Θεσσαλονίκη), στον οποίο ανήκει το κτίριο της mundo nuevo. Η παρέμβαση αυτή είχε στόχο να στείλει σαφές μήνυμα σε έναν από τους πλουσιότερους δήμους της Βόρειας Ελλάδας ότι αυτή η οικονομική συμφωνία τους δε θα περάσει. Ότι η επιχείρηση εκκένωσης μιας δομής του αναρχικού κινήματος θα βρει εμπόδιο τα σώματα μας και την αλληλεγγύη όσων αγωνίζονται. Τίποτα δεν είναι μη αντιμετωπίσιμο εκεί που υπάρχει το δίκιο κι η βούληση του αγώνα.

Ανακοίνωση του Συλλόγου Εργαζομένων ΟΚΑΝΑ

Σύμφωνα με πληροφορίες η Διοίκηση του ΟΚΑΝΑ αποδέχτηκε την πρόταση του Δήμου Θέρμης για ενοίκιαση κτιρίου στη Θεσσαλονίκη προκειμένου να λειτουργήσει εκεί το σχολείο δεύτερης ευκαιρίας της συμπρωτεύουσας. Με τη διαφορά ότι στο κτίριο αυτό στεγάζεται η κατάληψη NUEVO MUNDO.

Αν ο ΟΚΑΝΑ θέλει να κάνει σχολείο δεύτερης ευκαιρίας στη Θεσσαλονίκη δεν είναι ανάγκη να χρησιμοποιήσει το κτίριο του Δήμου Θέρμης, στο οποίο στεγάζεται η κατάληψη. Πολύ περισσότερο αν για να χρησιμοποιήσει το κτίριο προτίθεται να στηρίξει (έστω και έμμεσα) την εκκένωση του κτιρίου και την επέμβαση της αστυνομίας.

Μας βρίσκει κάθετα αντίθετους η προσπάθεια να χρησιμοποιηθούν οι εξαρτημένοι και τα προγράμματα θεραπείας με οποιοδήποτε τρόπο ως κολυμπήθρα του Σιλβάμ για την καταστολή και ο ΟΚΑΝΑ ως πολιτορρηκτικός κριός για την επέκταση του σχεδίου καταστολής των καταλήψεων, που έχει εξαπολύσει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ σε όλη την Ελλάδα.

Καταδικάζουμε προκαταβολικά την οποιαδήποτε ανάμιξη του ΟΚΑΝΑ στο σχέδιο εκκένωσης της κατάληψης και καλούμε τη Διοίκηση να εγκαταλείψει αυτό το επείσχυτο σχέδιο και να αντιληφθεί, έστω και με καθυστέρηση, ότι ο στόχος της αντιμετώπισης της εξάρτησης δεν συναντιέται πουθενά και με κανέναν τρόπο με την καταστολή.

2

ήμερο εκδηλώσεων

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22/2 20.00

Ρεμπέτικο Γλέντι
με τους Χασούρηδες

ΣΑΒΒΑΤΟ 23/2 19.00

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Η πολιτική φροσγνωμία των καταλήψεων.
Η κατάληψη ως δομή. Η κοινωνική λειτουργία του εγχειρήματος και η συμμετοχή στον αγώνα.
Οι κρατικές και παρακρατικές επιθέσεις και η απάντησή τους από τα κινήματα. Η κοινωνική και πολιτική σχύρωση των δομών.

συμμετοχή συντρόφων και συντροφισσών από την κατάληψη LIBERTATIA & την κατάληψη

ΛΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37 (Αθήνα)

κείμενο & ομιλίες

ΣΑΧΤΖΑΤ ΛΟΥΚΜΑΝ

Ενημέρωση από τη

διαδήλωση για τα έξι χρόνια από την δολοφονία του και από τη δίκη των δυο νεοναζί δολοφόνων την Τρίτη 12/2

Το Σάββατο 19 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε στα Άνω Πετράλωνα αντικρατική-αντιφασιστική-αντικαπιταλιστική διαδήλωση για τα 6 χρόνια από τη δολοφονία του μετανάστη-εργάτη Σ. Λουκμάν από τους φασίστες Διον. Λιακόπουλο και Χρ. Στεργιόπουλο. Όπως κάθε χρόνο αδιάλειπτα, έτσι και φέτος, μας δόθηκε η ευκαιρία να πορευτούμε στους δρόμους των Πετράλωνων και να διαδηλώσουμε πως καμιά κρατική και παρακρατική επίθεση δεν θα μείνει αναπάντητη, πως ο φασισμός τσακίζεται στον δρόμο από τον κόσμο του αγώνα που δεν έχει τίποτα να περιμένει από τους θεσμούς και τις κυβερνήσεις.

Φέτος, ως αναρχικό-αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια, συγκροτήσαμε από κοινού μπλοκ με την κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37, την ομάδα Αδράστεια και τη Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση. Το κοινό κάλεσμα και η παρουσία μας στο δρόμο ήρθε ως συνέχεια της συνδιοργάνωσης δράσεων ενόψει της δίκης, σε δεύτερο βαθ-

Ενημέρωση από τη διεθνιστική/αντιφασιστική συγκέντρωση στις 20 Γενάρη στα Προπύλαια

Προπύλαια, μέχρι την παμ-βαλκανική-διεθνιστική πορεία αλληλεγγύης στην κατάληψη Libertatia της 10ης Μάρτη), επιχειρήσαμε για ακόμη μια

Στις 20 Γενάρη 2019 βρεθήκαμε στους δρόμους της Αθήνας μαζί με εκατοντάδες συντρόφους/ισσες και αντιφασίστες/στρίες στην διεθνιστική - αντιφασιστική συγκέντρωση των Προπυλαίων με συγκροτημένη και οργανωμένη παρουσία απέναντι στο εθνικιστικό συλλαλητήριο, με αφορμή την ολοκλήρωση της ψήφισης της «συμφωνίας των Πρεσπών».

Σε συνέχεια αντίστοιχων συλλαλητηρίων που πραγματοποιήθηκαν σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη το προηγούμενο διάστημα με αφορμή την ανακίνηση του “μακεδονικού ζητήματος”, μια σειρά από φορείς που εκφράζουν μισαλλόδοξα, ρατσιστικά και εθνικιστικά παραληρήματα, με την ανοιχτή υποστήριξη πολιτικών κομμάτων, κρατικών και παρακρατικών μηχανισμών, δημοσιογραφικών ομίλων, εκκλησιαστικών, παραστρατιωτικών και ναζιστικών οργανώσεων, επιχειρήσαν να κινητοποιήσουν εκ νέου, χωρίς ιδιαίτερη επιτυχία αυτή τη φορά, τα πιο αντιδραστικά και συντηρητικά κοινωνικά αντανακλαστικά. Επιχειρήσαν να μας υπενθυμίσουν τί επίκειται να συμβεί αν κυριαρχήσουν στο κοινωνικό πεδίο οι εθνικισμοί, οι πλαστοί διαχωρισμοί και το αλληλοφάγωμα μεταξύ των εκμεταλλεζόμενων και των καταπιεσμένων, αν εδραιωθεί ο κρατικός ολοκληρωτισμός, ο πόλεμος και η εξαθλίωση που επιθυμεί να επιβάλει το κράτος.

Στις 20 Γενάρη, κόντρα στο κλίμα αστυνομοκρατίας και τη μιλιταρική προπαγάνδα, βρεθήκαμε στο διεθνιστικό - αντιφασιστικό ανάχωμα των Προπυλαίων, αντιλαμβανόμενοι πως η προοπτική των εμπόλεμων κοινωνιών, της φτώχειας και της εξαθλίωσης, της αναζωπύρωσης των εθνικισμών και του κοινωνικού εκφασισμού θα έχει ολέθρια αποτελέσματα για την ανθρωπότητα. Η ταξική και διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, η οργανωμένη αντιμετώπιση των εκμεταλλεζόμενων τάξεων και η ανατροπή του κόσμου του καπιταλισμού και του κράτους σε παγκόσμιο επίπεδο μπορούν να διαμορφώσουν τους όρους για τη δημιουργία μιας κοινωνίας ευημερίας, ισότητας, ειρήνης και δικαιοσύνης, χωρίς εκμετάλλευση, διακρατικούς πολέμους και αποπροσανατολιστικούς ανταγωνισμούς.

Μαζί με εκατοντάδες άλλους αγωνιστές/στρίες, αντιφασίστες/στρίες, έχοντας την παρακαταθήκη που άφησαν οι διεθνιστικές κινητοποιήσεις της προηγούμενης περιόδου (από τις διεθνιστικές συγκεντρώσεις στις 21 Γενάρη στην Καμάρα και στις 4 Φλεβάρη στα

φορά να σπάσουμε τον μονόλογο της κρατικής προπαγάνδας, να σαμποτάρουμε την εξάπλωση του εθνικιστικού παροξυσμού και να σταθούμε μαχητικά απέναντι στις παρακρατικές, φασιστικές συμμορίες.

Συνεχίζουμε στο δρόμο του αγώνα, όπου επιχειρείται να σηκώσει κεφάλι το εθνικιστικό μπλοκ και ο φασιστικός οχετός που το συνοδεύει. Στέλνουμε μήνυμα διεθνιστικής αλληλεγγύης στους συντρόφους μας στα Βαλκάνια και διεθνώς.

Ανοικοδομούμε την κατάληψη Libertatia, ένα χώρο του κινήματος που έγινε στόχος παρακρατικών φασιστών κατά τη διάρκεια του εθνικιστικού συλλαλητηρίου της 21ης Γενάρη 2018 στη Θεσσαλονίκη. Μόνο η ενδυνάμωση των κοινών μας αγώνων και η αλληλεγγύη μπορούν να σαρώσουν τη φασιστική απειλή και να βάλουν φραγμό στην επίθεση των παγκόσμιων πολιτικών και οικονομικών αφεντικών απέναντι στους πληβείους αυτού του κόσμου.

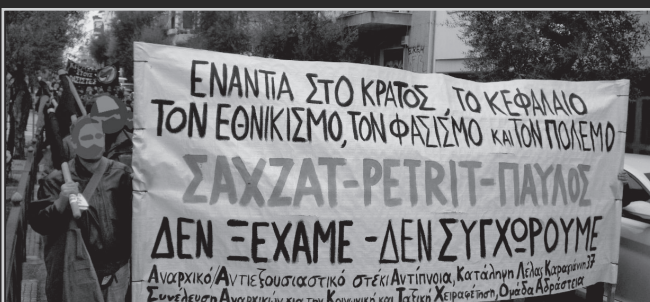
ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση | Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

μό, των δολοφόνων του Σ. Λουκμάν και της σταθερής μας παρουσίας με δημόσιο κάλεσμα στο Εφετείο τις ημέρες εκδίκασης της υπόθεσης. Ήταν μία διαδήλωση για τη δολοφονία του Σ. Λουκμάν, του Π. Φύσσα, του Petrit Zifile από παρακρατικούς δολοφόνους, μια διαδήλωση ενάντια στη συστηματική καλλιέργεια και προώθηση του εθνικισμού, της μισαλλοδοξίας και του ρατσισμού από τους κρατικούς θεσμούς (Μ.Μ.Ε, Εκκλησία, κόμματα), ενάντια στις επιθέσεις σε καταλήψεις και αυτοοργανωμένες δομές του αγώνα (με κορυφαίο γεγονός τον εμπρησμό της

κατάληψης Libertatia στη Θεσσαλονίκη).

Την Τρίτη 12 Φεβρουαρίου συνεχίστηκε η εκδίκαση της υπόθεσης, αυτή τη φορά με τις απολογίες των φασιστών δολοφόνων. Ως συνέχεια των υπόλοιπων δημόσιων καλεσμάτων και παρεμβάσεων πραγματοποιήσαμε συγκέντρωση στην αίθουσα που ήταν προγραμματισμένη να γίνει η δίκη. Έχοντας την αντίληψη πως δεν τους αφήνουμε κανένα πεδίο να κινούνται ανενόχλητοι - ακόμα και στις αίθουσες του δικαστηρίου- τα αντιφασιστικά συνθήματα : "Φασίστες κουφάλες έρχονται κρεμάλες", "Σαχζαντ Λουκμάν για πάντα ζωντανός, στον δρόμο του αγώνα νικιέται ο φασισμός" και "Ούτε με φυλακές, ούτε και με νόμους ο φασισμός τσακίζεται μονάχα στους δρόμους" που φωνάχτηκαν από τους αναρχικούς/ες και αλληλέγγυους/ες μέσα στην αίθουσα διέκοψαν τις απολογίες των νεοναζί και ανάγκασαν την έδρα να αποσυρθεί για λίγη ώρα. Το εφετείο θα ολοκληρωθεί την Παρασκευή 22 Μαρτίου με τις αγορεύσεις των συνηγόρων και την πρόταση του εισαγγελέα.

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Το 3^ο Συνέδριο της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης-Ομοσπονδίας Συλλογικοτήτων πραγματοποιήθηκε στην κατάληψη Mundo Nuevo, στη Θεσσαλονίκη, το διήμερο 1 και 2 Δεκέμβρη. Το πρωί της πρώτης μέρας, έγινε η ανοιχτή συζήτηση ανάλυσης της κοινωνικής και πολιτικής συγκυρίας, και οι τοποθετήσεις ανοικτού πολιτικού απολογισμού αναφορικά με την μέχρι τώρα εμπειρία της λειτουργίας του οργανωτικού εγχειρήματος. Σε αυτή τη διαδικασία, εκτός από τις συλλογικότητες-μέλη της Α.Π.Ο. (αναρχικές συλλογικότητες «Κύκλος της Φωτιάς» και «Όμικρον 72» από την Αθήνα, συλλογικότητα για τον ελευθεριακό κομμουνισμό *Libertatia* και συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό «Μαύρο και Κόκκινο» από τη Θεσσαλονίκη και αναρχική ομάδα «Δυσήμιος Ίππος» από την Πάτρα) συμμετείχε και τοποθετήθηκε και η αναρχική συλλογικότητα *Pueblo* από τη Θεσσαλονίκη.

Το συνέδριο συνεχίστηκε με τον εμπλουτισμό των θέσεων του καταστατικού (...) τον απολογισμό του διαρκούς συλλογικού και αποφασιστικού οργάνου της Α.Π.Ο., των ομάδων εργασίας, της συντακτικής ομάδας της αναρχικής εφημερίδας «Γη και Ελευθερία» και των ειδικών θεματικών ομάδων. Επίσης, απολογίστηκαν οι πρωτοβουλίες που ανέλαβε το προηγούμενο διάστημα η Α.Π.Ο. και χαράχτηκε η στρατηγική μέχρι και το επόμενο συνέδριο.

Οι εργασίες του συνεδρίου έκλεισαν με την επικύρωση των αποφάσεων πάνω σε ζητήματα θέσεων, τακτικής και στρατηγικής και με τον καθορισμό της επόμενης Συνδιάσκεψης που θα γίνει το καλοκαίρι του 2019 στην Πάτρα και του επόμενου Συνεδρίου που θα πραγματοποιηθεί σε έναν χρόνο στην Αθήνα.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ 3^{ΟΥ} ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Οι τοποθετήσεις των ομάδων-μελών της Α.Π.Ο. εκκινούν από την αντίληψη πως η οργάνωση αποτελεί κομμάτι του ευρύτερου κινήματος ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, αναφέρεται σε αυτό και αλληλοεπιδρά μαζί του, προβάλλοντας τη ρεαλιστικότητα και την αποτελεσματικότητα της επιλογής του οργανωμένου αγώνα των αναρχικών και επιχειρεί να αποτελέσει έδαφος για το ξεπέρασμα της μερικής και αντανάκλαστικής διαμαρτυρίας, με σκοπό τη δημιουργία μίας συνολικής αναρχικής επαναστατικής πρότασης, αντλώντας έμπνευση από τους αγώνες του σήμερα. (...) Όπως η ζωή δεν είναι δυνατή χωρίς συνεργασία και αλληλεγγύη, έτσι και ο αγώνας και η επανάσταση δεν είναι εφικτά χωρίς μια προϋπάρχουσα επαναστατική οργάνωση.

Στην παρούσα ιστορική φάση, το χρεοκοπημένο πολιτικά, ιδεολογικά, αξιακά και οικονομικά καθεστώς, μην έχοντας πλέον να υποσχεθεί τίποτα άλλο πέρα από πολέμους, αποκλεισμούς και εξαθλίωση, θωρακίζεται απέναντι στην προοπτική της δυναμικής έκφρασης της γενικευμένης κοινωνικής δυσάρεσκειας, τόσο τοπικά όσο και διεθνώς. Είναι η περίοδος όπου τα κράτη και τα αφεντικά επιχειρούν με σφροδρότητα να επιβάλουν στην κοινωνική πλειοψηφία τις εξαγγελίες τους περί «τέλους της ιστορίας», πασχίζοντας να πείσουν με κάθε τρόπο πως δεν υπάρχει καμία άλλη εναλλακτική για τις ανθρώπινες κοινωνίες πέρα από αυτήν όπου, η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία θα είναι αναγκασμένη να ζει στιγματισμένη από την ανέχεια και τη φτώχεια, τις κακουχίες και τις αρρώστιες, τους πολέμους και τις καταστροφές. Η κρατική και καπιταλιστική μηχανή επιχειρεί την ολοένα και μεγαλύτερη όξυνση των ανισοτήτων, της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης. Με στόχο την αύξηση της ισχύος και του ελέγχου, η κυριαρχία δεν διστάζει να διαμορφώνει πολεμικές συρράξεις στην περιφέρεια, ενώ συνεχίζει την επέλαση εναντίον των πληθυσμιακών στρωμάτων στη Δύση, εγκαθιδρύοντας τη ζοφερή πραγματικότη-

τα του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Το Καθεστώς Έκτακτης Ανάγκης διευρύνεται, παγιώνοντας την Κατάσταση Εξαιρέσης, ως βασικό νόρμα οργάνωσης της ζωής, και διαμορφώνοντας τους όρους για τη συγκρότηση της Κοινωνίας-Στρατόπεδο.

(...) Από την άλλη, την ίδια περίοδο, μπροστά στη διεθνή αντικοινωνική συμμαχία των παγκόσμιων ελίτ και στις εμπόλεμες κοινωνίες που προετοιμάζουν, αναδύονται οι αστείρευτες απελευθερωτικές δυνατότητες των αγώνων που ξεσπούν σε όλο τον κόσμο. Από τη Ροζάβα μέχρι την Τσιάπας, από τις φαβέλες της Βραζιλίας μέχρι τα αντιφασιστικά οδοφράγματα της Δυτικής Ευρώπης και των Βαλκανίων, η Υπόθεση της Κοινωνικής Επανάστασης είναι ακόμα ζωντανή, βάζει αναχώματα στην επίθεση του κράτους και των αφεντικών και διαμορφώνει τους όρους της κοινωνικής και ταξικής απερίθωσης.

Είναι αυτή η κοινωνική και ταξική απερίθωση που φοβίζει τους κυρίαρχους τόσο πολύ, ώστε να επιστρατεύουν ότι πιο μαύρο έχει να επιδείξει η ανθρώπινη ιστορία για να την ανακόψουν. Εξαιτίας της γενικευμένης κρίσης του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος περιορίζονται ολοένα και περισσότερο τα περιθώρια για την άντληση συναίνεσης στους κυρίαρχους σχεδιασμούς του. Για τον λόγο αυτό, ήδη ανασύρονται από τη φαρέτρα των εξουσιαστών και έχουν αναλάβει δράση διεθνώς οι ακροδεξιές και φασιστικές εφεδρείες του, το στρατόπεδο της Αντεπανάστασης, ώστε να ανοίξει δρόμο για την υλοποίηση των στρατηγικών επιδιώξεων της Εξουσίας. Από τη Βραζιλία του Μπολσονάρου, μέχρι την Ευρώπη-Φρούριο του Βίσεγκραντ, της ακροδεξιής στροφής στην Ιταλία και τη Γαλλία, τα Βαλκάνια των εθνικισμών και την Τουρκία του Ερντογάν, ο φασισμός είναι η «απάντηση» του συστήματος στη συνολική και βαθιά του κρίση, στις ίδιες του τις αντιφάσεις.

Στον ελλαδικό χώρο, οι διαχειριστικές αυταπάτες που έσπειρε τα προηγούμενα χρόνια η σοσιαλδημοκρατική εκδοχή του σύγχρονου

ολοκληρωτισμού, επιτέλεσαν τον ρόλο τους στο ακέραιο. Η κρατική και καπιταλιστική επίθεση συνεχίζεται επιβάλλοντας τον μονόδρομο της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, επιχειρώντας παράλληλα να δώσει παράταση ζωής στο ήδη χρεοκοπημένο σύστημα, μέσω της διαμόρφωσης συνθηκών αποσύνθεσης των κοινωνικών-ταξικών αντιστάσεων, εθνικής συμφιλίωσης και διαταξικής συνεργασίας. Ταυτόχρονα, μέσα από μια ανανεωμένη ρητορική περί «εξόδου από τα μνημόνια» επιχειρείται εκ νέου η άντληση νομιμοποίησης για τους επόμενους γύρους λεηλασίας της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας που ετοιμάζονται, καλλιεργώντας για μια ακόμα φορά αυταπάτες εξωραϊσμού του συστήματος.

Παράλληλα, το στρατόπεδο της αντεπανάστασης είναι ήδη εδώ και προετοιμάζει την επίθεση του ειδικού του ρόλου. Με αφορμή την ανακίνηση του λεγόμενου «μακεδονικού ζητήματος» σύμφωνα με τις προταγές της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ, ο εθνικισμός ανασυγκροτείται, ώστε να προετοιμάσει το στρατηγικό σχέδιο της αλληλοεξόντωσης των εκμεταλλευόμενων τάξεων. Οι φασιστικές ομάδες κρούσης συντονίζονται με τις πιο συντηρητικές εκφάνσεις του εθνικού κορμού (παραστρατιωτικές ομάδες, εκκλησιαστικές οργανώσεις, ακροδεξιά κόμματα, παρακρατικούς μηχανισμούς) συνθέτοντας την αντεπαναστατική και φασιστική εφεδρεία για το κράτος και την άρχουσα τάξη.

(...) Επιπλέον, στην παρούσα πολιτική συγκυρία, το καθεστώς αξιοποιεί την «αριστερή» πολιτική διαχείριση προωθώντας, παράλληλα με το χτύπημα, την ενσωμάτωση και τον παροπλισμό των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, τον συγχρωτισμό της διάχυτης αντικυβερνητικής κοινωνικής αγανάκτησης με τη φασιστική ρητορική του εθνικισμού, του ρατσισμού, της μισαλλοδοξίας και της ασφάλειας. Την ίδια στιγμή, η κυβερνώσα αριστερά, ως η άλλη όψη του σύγχρονου κρατικού ολοκληρωτισμού, απονοηματοδοτεί, ευτελίζει και

διασύρει τις πανανθρώπινες αξίες της αλληλεγγύης, του ανθρωπισμού και της ισότητας.

Στη διαμόρφωση συνθηκών κοινωνικού εκφασισμού συμβάλλει καθοριστικά και η διάλυση των κοινωνικών δεσμών, η έλλειψη ταξικής συνείδησης και η απουσία κουλτούρας συλλογικής επίλυσης των προβλημάτων που προκύπτουν από τον πόλεμο κράτους και αφεντικών απέναντι σε κάθε έννοια κοινού και συλλογικού, με κύριο ορατό αποτέλεσμα τη σύγκρουση μεταξύ των φτωχών και των αποκλεισμένων. Μια ανακυκλούμενη δηλαδή βία ανάμεσα στα πληθειακά στρώματα της κοινωνίας. (...)

Μέσα σε αυτή την πραγματικότητα πλήρους σήψης, είναι ζητούμενο για το σύστημα η απόσπαση της κοινωνικής συναίνεσης στους σχεδιασμούς του. Όμως, η κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα δεν επιδέχεται εκλογικές «λύσεις» ούτε σπκώνει άλλες συναινέσεις. Για τις εκμεταλλεζόμενες μάζες, οι κάλπες που επίκειται να στηθούν το επόμενο διάστημα δεν έχουν τίποτα να υποσχεθούν παρά μόνο μεγαλύτερη όξυνση των συνθηκών σκλαβιάς μέσα από την ισχυροποίηση που θα επιφέρει για το καθεστώς η εκ νέου νομιμοποίηση της πολιτικής του εκπροσώπησης. Ένταση της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, κοινωνικός εκφοβισμός μέσω της ανεργίας, εξασθίωση και καταστολή.

Από τη μια, η συνέχιση της υπάρχουσας διαχείρισης θα σημάνει ακόμα μεγαλύτερη απονεύρωση για τις κοινωνικές-ταξικές αντιτάσεις και κινηματικό αφοπλισμό, σε μια περίοδο όπου η ανάκαμψη και η διεύρυνση των συλλογικών αγώνων της κοινωνίας -και ειδικά όσων ξεσπούν από τα κάτω- είναι διαρκές διακύβευμα, ώστε να μπει φραγμός στην επέλαση κράτους-κεφαλαίου-φασιστών. Από την άλλη, η επαναφορά στη νεοφιλελεύθερη εκδοχή θα δώσει το έναυσμα για την κήρυξη ενός νέου γύρου πολέμου σε όσους σήμερα βρίσκονται στο στόχαστρο του πολιτικο-οικονομικού συστήματος. Στους φτωχούς, τους παρίες, τους αγωνιζόμενους. Προφανής στόχος είναι η καθυπόταξη τους ώστε να ανοίξει ο δρόμος για την απρόσκοπτη επιβολή των σχεδίων των πολιτικο-οικονομικών ελίτ που θέλουν να επιβάλλουν κοινωνικά συνθήκες στρατοπέδων εργασίας.

Ανεξάρτητα από το ποιο τελικά θα είναι το εκλογικό αποτέλεσμα, είναι βέβαιο ότι η επόμενη μέρα θα αποτελέσει το ξεκίνημα ενός νέου σφοδρού γύρου καταστολής των κοινωνικών και ταξικών κινημάτων, και ιδιαίτερα του αναρχικού - αντιεξουσιαστικού, απέναντι στο οποίο προετοιμάζεται εδώ και χρόνια μια

σαρωτική κατασταλτική επίθεση που θα αποσκοπεί όχι απλώς στον περιορισμό του, αλλά στην ολοκληρωτική του εξόντωση. Η πολιτική παρουσία και δράση των αναρχικών όλα τα προηγούμενα χρόνια, το πρόταγμα της αυτοοργανωμένης και από τα κάτω αντίστασης, το όραμα της Κοινωνικής Επανάστασης, ως της μόνης ρεαλιστικής εναλλακτικής επιλογής για την κοινωνία μπροστά στο δήθεν αναπόδραστο της κρατικής και καπιταλιστικής σήψης, στο σκοτάδι του φασισμού και στα αδιέξοδα των ρεφορμιστικών αυταπατών, τους καθιστούν πραγματικό κίνδυνο για τους εξουσιαστές και γι' αυτό βρίσκονται στην προμετωπίδα της κατασταλτικής στρατηγικής τους.

Απέναντι στη ζοφερή προοπτική του Σύγχρονου Ολοκληρωτισμού, ξεπροβάλλουν ως μοναδική ελπίδα οι κοινωνικές και ταξικές αντιτάσεις, οι αγώνες των ανθρώπων σε όλο τον κόσμο για την αποτίναξη της κρατικής καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Μέσα σε αυτούς τους αγώνες, οι αναρχικοί ζούμε και αναπνέουμε. Η οργανωμένη πολιτική παρουσία και δράση μας στα υπαρκτά μέτωπα αγώνα και η συγκρότηση νέων, θέλουμε να είναι η γέφυρα ανάμεσα στις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες και διαθέσεις και την αναρχική κοσμοθεωρία και πρακτική, ώστε οι αντιτάσεις να γίνουν εφελθία της κοινωνικής και ταξικής χειραφέτησης. Από αυτούς τους αγώνες αντλούμε δύναμη και σε αυτούς αναφερόμαστε ώστε να συνεχίσουμε:

- Στους αγώνες ενάντια στον πόλεμο, στις στρατιωτικές βάσεις και στον милитарισμό, την

ώρα που τα σύννεφα ενός ακόμα μεγάλου πολέμου πυκνώνουν πάνω από την ανθρωπότητα.

- Στις κινητοποιήσεις αλληλεγγύης σε μετανάστες και πρόσφυγες, ενάντια στο καθεστώς εξαιρέσεως, στα κολαστήρια και στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Για την ελευθερία μετακίνησης και την αλληλεγγύη μεταξύ των λαών.

- Στα διεθνιστικά οδοφράγματα ενάντια στον πόλεμο, στον εθνικισμό και στον φασισμό. Από την Καμάρα και τα Προπύλαια, μέχρι την παμβαλκανική, διεθνιστική διαδήλωση αλληλεγγύης στην κατάληψη Libertatia στη Θεσσαλονίκη.

- Στο τσάκισμα των παρακρατικών-φασιστικών ομάδων κρούσης στους δρόμους, στις γειτονίες και στα σχολεία, σε όποιο πεδίο επιχειρούν να σπκώσουν κεφάλι και απέναντί τους ορθώνονται αντιτάσεις.

- Στους αγώνες για την υπεράσπιση των κατελιημένων και αυτοοργανωμένων χώρων ζωής και αντίστασης, ως σημεία αναφοράς του αγώνα για την Κοινωνική Επανάσταση. Στην υλοποίηση του σχεδιασμού για το ξαναχτίσιμο της κατάληψης Libertatia από τις δυνάμεις του κινήματος. Για να νικήσει η αλληλεγγύη!

- Στους αγώνες υπεράσπισης των ταξικών κεκτημένων. Από την προάσπιση της πρώτης κατοικίας και της κυριακάτικης αργίας μέχρι τη διαφύλαξη του δικαιώματος στην απεργία μέχρι και τις δυνατότητες ανάπτυξης ενός διεκδικητικού και μαχητικού συνδικαλισμού βάσης, όπως ανέδειξε η οργανωμένη από τα κάτω, δικλαδική απεργία της 1ης Νοέμβριου.

- Στους αγώνες υπεράσπισης των βασικών κοινωνικών αγαθών και για την ελεύθερη πρόσβαση όλων σε αυτά. Από το φαγητό και τη στέγαση, μέχρι το ρεύμα, το νερό και τις μεταφορές.

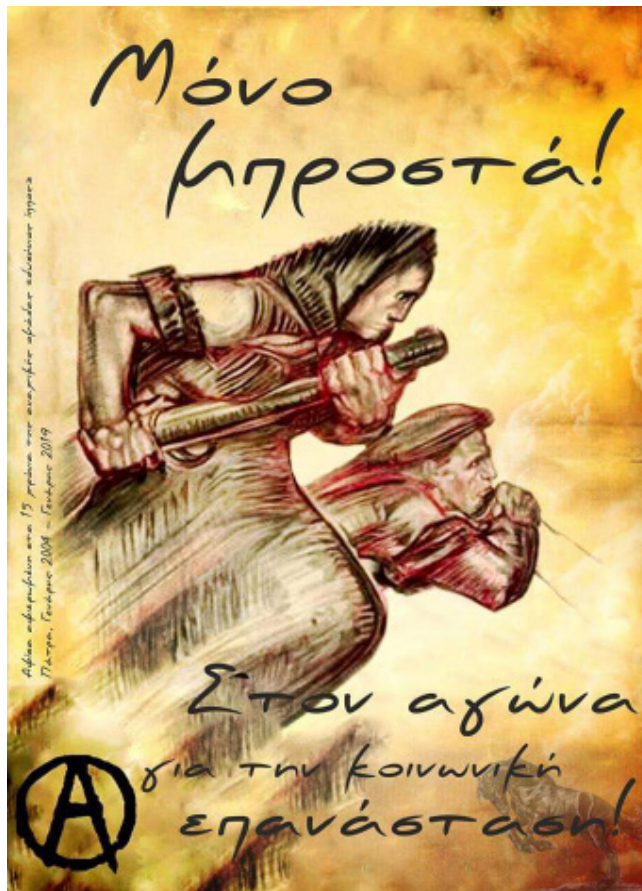
- Στις κινητοποιήσεις των γυναικών -από το Μεξικό μέχρι την Τουρκία- ενάντια στο κράτος, τον καπιταλισμό και την πατριαρχία, για τη χειραφέτηση και την ελευθερία.

- Στους αγώνες υπεράσπισης του φυσικού κόσμου και των τοπικών κοινωνιών απέναντι στη λεηλασία και την καταστροφή τους. Από τον Αχελώο και τις Σκουριές, μέχρι τη Λευκίμμη και τα Άγραφα.

- Στις μαχητικές κινητοποιήσεις ενάντια στις ναρκομαφίες, την κρατική καταστολή και τον κοινωνικό κανιβαλισμό στα Εξάρχεια, που αναζωογονούν την αντίσταση και την κινηματική κουλτούρα σε ένα πεδίο ιστορικής συμβολικής σημασίας για τον αγώνα.

- Στους αγώνες για την επικράτη-

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

ση της συλλογικότητας και της αλληλεγγύης απέναντι στην εξατομίκευση και τον κοινωνικό κανιβαλισμό.

• Στις διαδηλώσεις για τη διατήρηση της κοινωνικής και ταξικής μνήμης και για την προώθηση της ιστορικής αναγκαιότητας να τεθούν στο προσκήνιο ξανά οι εξεγέρσεις του σήμερα. Από την Πρωτομαγιά μέχρι την εξέγερση του Πολυτεχνείου και του Δεκέμβρη. Και από

τη Χιλή, το Μεξικό και τις ΗΠΑ, μέχρι τη Γαλλία και την Τουρκία.

Απέναντι στην επίθεση του παρηκμασμένου εξουσιαστικού κόσμου έχουμε να αντιπαράθessουμε την αλληλεγγύη των κοινών μας αγώνων. Απέναντι στη δυστοπία του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, όπου η μεγάλη πλειοψηφία εξαθλιώνεται και υποτάσσεται, αντιπαράθessουμε την ελευθεριακή κοινωνία, που οργανώνεται μέσα από τα ομόσπονδα κοινωνικά συμβούλια “για την Ελευθερία του καθενός και

την Ισότητα όλων”.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ, Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Γενάρης 2019

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικότητων

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ, Η ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ!

δολοφονιών. Συγκλονίζουν το τελευταίο διάστημα, η υπόθεση του εργαζόμενου που έχασε τη ζωή πέφτοντας από σκαλωσιά στο εργοτάξιο του υπό κατασκευή γηπέδου της «Δικέφαλος Α.Ε.», του διανομέα που βρήκε τραγικό θάνατο στα Χανιά, καθώς και του εργάτη που έχασε τη ζωή του σε ιχθυογεννητική μονάδα στο νησί Πεταλά.

Παρά τις κυδαίες προσπάθειες της παρούσας κρατικής διαχείρισης να παρουσιαστεί ως πολέμιος της εργοδοτικής αυθαιρεσίας, δεν μπορεί να συγκαλύψει πως η κλιμάκωση και νομιμοποίηση της εργοδοτικής τρομοκρατίας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την κατάλυση των εργασιακών κεκτημένων από το κράτος και την ένταση της θεσμικής καταστολής απέναντι στις ταξικές και κοινωνικές αντιστάσεις που εκδηλώνονται από τα κάτω, αδιαμεσολάβητα και αντιθεσμικά. Με την εγκαθίδρυση μιας ζοφερής εργασιακής και κοινωνικής πραγματικότητας, η οποία έχει διαμορφωθεί από το πλήθος των ανεργατικών και αντικοινωνικών μέτρων που εκτείνονται από την κατάρρευση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και την καταβράθρωση του κατώτατου μισθού, την απελευθέρωση των απολύσεων και την καθιέρωση ελαστικών μορφών εργασίας, μέχρι τις ιδιωτικοποιήσεις και την απαξίωση των κοινωνικών μας αναγκών.

Καθώς οι αυταπάτες που καλλιεργούνται από την παρούσα πολιτική διαχείριση για έναν «καπιταλισμό με ανθρώπινο πρόσωπο» εξανεμίζονται, παρά τις πρόσφατες εξαγγελίες της για έξοδο από τα μνημόνια και επαναφορά στην «κανονικότητα», εντείνονται οι κατασταλτικοί σχεδιασμοί απέναντι σε όσους αντιστέκονται από τα κάτω. Στις προηγούμενες ημέρες, γίναμε μάρτυρες των βάνουσων επιθέσεων στις διαδηλώσεις των απεργών εκπαιδευτικών ενάντια στο νομοσχέδιο που προαναγγέλλει την απόλυση χιλιάδων αναπληρωτών, με αποτέλεσμα σοβαρούς τραυματισμούς. Η καταστολή των απεργιών και των διαδηλώσεων από την

αστυνομία κινείται ταυτόχρονα με την ποινικοποίηση και εγκληματοποίηση της συνδικαλιστικής οργάνωσης και δράσης, όπως καταδεικνύεται και από τις πρόσφατες διώξεις εναντίον μελών του Σωματείου Σερβιτόρων Μαγειρών, αντίστοιχες των πρακτικών που χρησιμοποιήθηκαν απέναντι στη Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου και στον Σύλλογο Εργαζομένων στα Φροντιστήρια Καθηγητών. Εκεί εντάσσεται και η τροποποίηση διατάξεων που δυσχεραίνουν τους όρους κήρυξης της απεργίας από τα πρωτοβάθμια σωματεία και τα σωματεία βάσης και τσακίζουν την ήδη υποτιμημένη έννοια του εργατικού ατυχήματος.

Στεκόμαστε στο πλευρό του συναδέλφου Μοχάμεντ Κ. Σ. και όλων όσοι αγωνίζονται ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία, τις επιθέσεις και την κρατική καταστολή. Με όπλο μας την ταξική αλληλεγγύη, ορθώνουμε αναχώματα στις γειτονίες μας, στα σχολεία και τις σχολές, απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση που δεχόμαστε από τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά. Αναγνωρίζουμε ποιοι είναι οι πραγματικοί υπαίτιοι για την λεηλασία της ζωής μας. Είναι οι ίδιοι που δεν σταματούν να εξοπλίζουν το κατασταλτικό τους οπλοστάσιο, φοβούμενοι την συνειδητά ταξική, από τα κάτω οργανωμένη συνάντησή μας στους δρόμους. Βάζουμε μπροστά τις δικές μας ανάγκες και ως μέρος του ευρύτερου αγώνα ενάντια στο σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης παλεύουμε στο σήμερα με το βλέμμα σταθερά στον ορίζοντα μιας αυριανής κοινωνίας ισότητας και ελευθερίας!

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΝΤΟΠΙΩΝ, ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ, ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ, ΑΝΕΡΓΩΝ, ΝΕΟΛΑΙΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ, ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ, ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ!

Συνέλευση Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης / Πατισίων

Τα ημερώματα της 23ης Δεκεμβρίου του 2018, ο Μοχάμεντ Κ. Σ., διανομέας, ξυλοκοπείται άγρια από τον πρώην εργοδότη του Χρήστο Σαλμά, ιδιοκτήτη του ψητοπωλείου «Βεάκη 56» στο Περιστερί, και έναν ακόμη, την ώρα που παρέδιδε παραγγελία, εργαζόμενος σε άλλο κατάστημα εκείνη την περίοδο. Ο συνάδελφος δέχτηκε αυτή τη θρασύδειλη επίθεση διότι «τόλμησε» να καταγγείλει τον πρώην εργοδότη του στην Επιθεώρηση Εργασίας και δεν υπαναχώρησε παρά τις απειλές και τους εκβιασμούς που δεχόταν. Το συγκεκριμένο γεγονός δεν αποτελεί ένα μεμονωμένο περιστατικό, αλλά έρχεται να προστεθεί σε ένα πλήθος αντίστοιχων περιπτώσεων εργοδοτικών επιθέσεων και τρομοκρατίας που έχουν βγει στην επιφάνεια το τελευταίο διάστημα, εις βάρος εργαζόμενων στον συγκεκριμένο κλάδο (όπως ο ξυλοδαρμός εργαζόμενου στην Θεσσαλονίκη και η επίθεση σε εργαζόμενο στο κατάστημα HOT HOT Burger στη Ν. Φιλαδέλφεια) όσο και ευρύτερα, και κυρίως σε εργασιακούς κλάδους όπου η επισφαλής και «μιαύρη» εργασία τείνει να γίνει καθεστώς.

Η εργοδοτική τρομοκρατία, η αυθαιρεσία και οι επιθέσεις εναντίον των εργαζόμενων εντείνονται σε ολόένα και περισσότερους εργασιακούς χώρους. Μαζί με την εξαίπλωση της ανασφάλισης και επισφαλούς εργασίας, τους μισθούς πείνας, την καθιέρωση της ενοικιαζόμενης εργασίας, την απελευθέρωση των ωραρίων, την κατάρρευση των Κυριακών και των αργιών συνθέτουν τον σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα. Μια συνθήκη που εκδηλώνεται με τον πλέον φρικτό τρόπο στα εργασιακά κότερα, με την απαξίωση της ανθρώπινης ζωής. Ο εξαναγκασμός των ανθρώπων, υπό τη συνεχή απειλή της ανεργίας, να δουλεύουν κάτω από άθλιες και αντίξοες συνθήκες βρίσκει την πιο τραγική του κατάληξη στην έξαρση των εργατικών

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ... ΕΙΝΑΙ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ - ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΕΞΑΙΡΕΣΗ, ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΝΟΝΑΣ -

Το βράδυ της παραμονής πρωτοχρονιάς στα Χανιά ένας 27χρονος ντελιβεράς βρήκε τραγικό θάνατο την ώρα που εκτελούσε διανομή. Ακόμα ένα εργατικό «ατύχημα» που στοίχισε τη ζωή ενός εργαζόμενου προστέθηκε στη μεγάλη λίστα των θανατηφόρων «ατυχημάτων» που συνέβησαν τον τελευταίο χρόνο. Λίγες μέρες μετά, πριν προλάβει να μπει ο νέος χρόνος (9 Γενάρη), ένας ακόμη εργάτης σκοτώνεται, πέφτοντας από σκαλωσιά στο εργοτάξιο του υπό κατασκευή γηπέδου της «Δικέφαλος ΑΕ» (συμφερόντων Μελισσανίδη) στη Νέα Φιλαδέλφεια. Οι εργαζόμενοι, παρ' όλες τις ακραίες καιρικές συνθήκες που επικρατούσαν εκείνη την ημέρα, εξαναγκάστηκαν να δουλέψουν. Ο 55χρονος εργάτης δούλεψε ως συγκολλητής στην εταιρεία Ερμωνάσσα που έχει αναλάβει την κατασκευή του έργου που χρηματοδοτείται και από την περιφερειακή αρχή. Λίγους μήνες πριν την εργοδοτική αυτή δολοφονία, στον ίδιο χώρο, ένας οικοδόμος είχε τραυματιστεί, ενώ οι εργαζόμενοι προχώρησαν σε 24ωρη απεργία καταγγέλλοντας τις συνθήκες εργασίας. Στις 10 Γενάρη, ακόμη ένας εργαζόμενος βρίσκει τραγικό θάνατο, αυτή τη φορά σε ιχθυοκαλλιεργητική μονάδα του «ΝΗΡΕΑ» στο νησί Πεταλάς, κοντά στον Αστακό. Την ώρα που επικρατούσαν ακραίες καιρικές συνθήκες με πολύ δυνατό άνεμο και κύμα, η εταιρεία έστειλε τον εργαζόμενο στο πόστο του με αποτέλεσμα αυτός να πνιγεί. Και σε αυτό τον χώρο, οι εργαζόμενοι έχουν αναδείξει τις άθλιες και επικίνδυνες συνθήκες κάτω από τις οποίες εργάζονται.

Τα εργατικά «ατυχήματα», τα ελλιπή μέτρα ασφαλείας, η εργασία σε απάνθρωπες συνθήκες (πρόσφατα είδαμε ντελιβεράδες, οικοδόμους και άλλους εργαζόμενους να δουλεύουν μέσα στον πάγο και στο χιόνι), ο διαρκής εκβιασμός της ανεργίας με στρατιές ανέργων και υποαπασχολούμενων να ζουν σε συνθήκες ανέχειας και κοινωνικού αποκλεισμού, οι απολύσεις, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, οι μειώσεις μισθών και συντάξεων, τα χαμπλά μεροκάματα και οι μισθοί πείνας, οι εξοντωτικές συνθήκες εργασίας και τα εξοντωτικά ωράρια, η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας είναι οι παράγοντες που συνθέτουν τη σημερινή εργασιακή πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που συμπληρώνεται από την απροκάλυπτη καταπάτηση οποιοδήποτε εργατικού και κοινωνικού κεκτημένου και με την μανιώδη επίθεση σε οποιαδήποτε μορφή οργάνωσης και συνδικαλιστικής δράσης (όπως π.χ ο νέος νόμος για τις απεργίες, οι συλλήψεις και οι διώξεις των εργαζομένων που διεκδικούν τα δεδουλευμένα τους, ο ξυλοδαρμός εργαζομένων από τους μπράβους των αφεντικών οι διώξεις των μελών του Σωματείου Σερβιτόρων Μαγειρών, η απόλυση εργαζόμενου στα Vicko γιατί διεκδίκησε τα δεδουλευμένα του και η στοχοποίηση των εργαζομένων στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς για τη δράση τους). Το μέλλον προδιαγράφεται ακόμα πιο σκληρό αν δεν αντισταθούμε μιας και η σημερινή πολιτική διαχείριση-σε πλήρη εναρμόνιση με τις υποδείξεις της αστικής τάξης, τον ντόπιων και διεθνών ελίτ και των υπερεθνικών μηχανισμών- οξύνει την επίθεση της στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα με την προώθηση νέων αντικοινωνικών και αντεργατικών μέτρων, ισοπεδώνοντας κάθε κοινωνικό και ταξικό κεκτημένο, εγκαθιδρύοντας ένα σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα.

Στην τρέχουσα χρονική συγκυρία, η κυβέρνηση πανηγυρίζει για την έξοδο από τα μνημόνια, για το πέρασμα στην περίοδο της ανάπτυξης, για την ανάκτηση της εθνικής κυριαρχίας και την επιστροφή στην «κανονικότητα» του κρατικού-καπιταλιστικού τρόπου οργάνωσης της ζωής. Τα παραπάνω εντάσσονται στην προσπάθεια της κυβέρνησης να παρουσιάσει το μέχρι τώρα έργο της ως επιτυχημένο, φιλολαϊκό και προοδευτικό απέναντι στη δεξιά και ακροδεξιά

εναλλακτική, εμφανιζόμενη έτσι ως η μόνη εγγυήτρια δύναμη για την πορεία της χώρας. Ωστόσο, στην πραγματικότητα, η "έξοδος" αυτή σηματοδοτεί την είσοδο σε ένα νέο γύρο αντικοινωνικής επίθεσης από την πλευρά του κράτους και των αφεντικών. «Ανάπτυξη» στην γλώσσα των εργαζομένων σημαίνει υπερεντατικοποιημένη εργασία, ελαστικά ωράρια, δουλειά χωρίς κανένα δικαίωμα και πολλές φορές «ατυχήματα» και θάνατο. Πλέον, τα μνημονιακά μέτρα των προηγούμενων ετών και οι εφαρμοστικοί τους νόμοι, αποτελούν πάγιους και διαρκείς νόμους του κράτους. Οι πολιτικές και οικονομικές ελίτ συνεχίζουν να διαφεντεύουν τη χώρα. Η συμφωνία τους με το ελληνικό κράτος για περαιτέρω όξυνση της κρατικής και καπιταλιστικής επίθεσης σε βάθος δεκαετιών, η συνέχιση της επιτροπείας από υπερεθνικούς μηχανισμούς και η προσήλωση στην ικανοποίηση υψηλών οικονομικών στόχων προμηνύουν το πέρασμα σε αυτή τη νέα φάση επικαιροποιημένης λεηλασίας και αφαιμάξης του κοινωνικού πλούτου, ολοένα και πιο βίαιης φτωχοποίησης της κοινωνικής βάσης και απρόσκοπτης καταστροφής του φυσικού κόσμου.

Απέναντι στη γενικευμένη τρομοκρατία και καταστολή, στις συνθήκες σκλαβιάς και εξαθλίωσης που επιβάλλουν το κράτος και τα αφεντικά στους χώρους δουλειάς, υπάρχει κι άλλος δρόμος. Ο δρόμος της οργάνωσης των εργαζομένων, της αντίστασης, της διεκδίκησης και του κοινωνικού-ταξικού αγώνα. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νεολαίοι, ντόπιοι και μετανάστες, γνωρίζοντας τις πραγματικές μας ανάγκες, πρέπει να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας, να οργανωθούμε και να αγωνιστούμε συλλογικά, αυτοοργανωμένα και αδιαμεσολάβητα, σε κάθε κοινωνικό και εργασιακό χώρο, στα σχολεία και τις σχολές, στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές και στους δρόμους. Με σωματεία βάσης και πρωτοβουλίες εργαζομένων να διαμορφώσουμε τον μαχητικό συνδικαλισμό της βάσης και να διεκδικήσουμε ό,τι μας ανήκει, μακριά από τις συνδικαλιστικές ελίτ οι οποίες έχουν συμπληρωματικό ρόλο ως προς την εργοδοσία.

Παρόλο που αυτή η επιλογή μπορεί να φαντάζει δύσκολη, ειδικά στις σημερινές συνθήκες, είναι η μόνη που μπορεί να δώσει προοπτική στους αγώνες μας και να τους κάνει νικηφόρους, σπάζοντας το ευρύτερο κλίμα της εργοδοτικής αυθαιρεσίας και ασυδοσίας. Να συνδέσουμε τους επιμέρους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες για μόνιμη και σταθερή εργασία, για καλύτερο μισθό και καλύτερες συνθήκες εργασίας, για πρόσβαση στα κοινωνικά αγαθά της στέγασης, της περίθαλψης, της εκπαίδευσης, για την υπεράσπιση εργατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, για την προστασία της φύσης, με το συνολικό και επίκαιρο κοινωνικό και πολιτικό αίτημα για ανατροπή του κόσμου της εξουσίας και τον ελευθεριακό μετασχηματισμό της κοινωνίας.

**ΟΤΑΝ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΕΥΕΙ
Ο ΘΑΝΑΤΟΣ... Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ**

**ΝΑ ΜΗ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑΝ ΔΟΥΛΟΙ!
ΝΑ ΜΗ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ!**

**ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΣΑ ΚΙ ΕΞΩ ΑΠΟ
ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ**

αναρχική ομάδα "Δυσήνιος Ίππος" / μέλος της Αναρχικής
Πολιτικής Οργάνωσης - Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων
Πάτρα, 13 Γενάρη 2019

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΟΛΩΝ ΜΑΣ

"...και τη δουλειά θα τη διαλέγουμε δεν θα 'μαστε άλογα να μας κοιτάνε στα δόντια.

Οι άνθρωποι -σκέψου!- θα μιλάνε με χρώματα κι άλλοι με νότες
Να φυλάξεις μοναχά σε μια μεγάλη φιάλη με νερό λέξεις κι έννοιες
σαν κι αυτές:

απροσάρμοστοι, καταπίεση, μοναξιά, τιμή, κέρδος, εξευτελισμός
για το μάθημα της Ιστορίας."

Κατερίνα Γώγου, Το Ιδιώνυμο

Στο πλαίσιο των τριών 24ωρων απεργιών στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, έχουν γίνει μαζικές διαδηλώσεις μαζί με φοιτητές και μαθητές, συγκεντρώσεις σε περιφερειακές διευθύνσεις, κατάληψη στο κτήριο της Πρυτανείας στα Προπύλαια και μετατροπή της σε κέντρο αγώνα, παρέμβαση στο κεντρικό δελτίο της ΕΡΤ. Ο κλάδος, μετά από πέντε χρόνια κινηματικής νηνεμίας, παρά τη συνεχή υπονόμευση από τις γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές ηγεσίες σε ΔΟΕ - ΟΛΜΕ, προσπαθεί να ξαναπιάσει το νήμα των πλουσιών αγώνων του, μετατρέποντας τη συσσωρευμένη οργή σε παρέμβαση στο κεντρικό πολιτικό πεδίο. Αντιμέτωπος με σφοδρή καταστολή, ΜΑΤ, χημικά, δακρυγόνα και σοβαρούς τραυματισμούς όλες αυτές τις μέρες. Εξελίσσει αναμενόμενες

σε μια "μεταμνημονιακή" βαρβαρότητα διάρκειας με ατελείωτες θυσίες, σχολεία αιματηρών περικοπών και έντασης των ταξικών φραγμών, σε ένα σύστημα που -εν μέσω γενικευμένης κρίσης- δεν έχει πραγματικά τίποτα παραπάνω να "υποσχεθεί" από περαιτέρω επιδείνωση μιας ήδη αβύθιτης καθημερινότητας. Έχει ιδιαίτερη σημασία όμως να εστιάσουμε επιγραμματικά την προσοχή μας σε δύο σημεία.

Το πρώτο έχει να κάνει με το ίδιο το νομοσχέδιο για το προσοντολόγιο, που πλήττει ευθέως ένα σύνολο εργασιακών δικαιωμάτων. Καθιερώνει κριτήρια απολύσεων, ενώ ταυτόχρονα απαξιώνει τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχίων, αναγκάζοντας τους εκπαιδευτικούς να επιδοθούν σε ένα αέναο κυνήγι προσόντων και σκληρού ανταγωνισμού, προκειμένου να εργαστούν με ολιγόμηνες συμβάσεις. Η εκ περιτροπής ελαστική εργασία, η ανασφάλεια, η περιπλάνηση και η ανακύκλωση της ανεργίας παγιώνονται ως εργασιακό καθεστώς στη δημόσια εκπαίδευση. Αναγνωρίζουμε εδώ ένα ακόμα πεδίο υποδαύλισης και πριμοδότησης κλίματος ατομικισμού και κοινωνικού κανιβαλισμού. Αντίστοιχο εκείνων με τα οποία έχουμε έρθει αντιμέτωποι στον κλάδο των συγκοινωνιών, μέσα από τη συμμετοχή μας στον "Συντονισμό Εργαζομένων στις Συγκοινωνίες και Επιβατών για Ελεύθερη Μετακίνηση" και στον κλάδο του εμπορίου με τη συμμετοχή μας στο "Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και στα «απελευθερωμένα» ωράρια". Βλέπουμε την επιχείρηση εγκαθίδρυσης

ενός σύγχρονου εργασιακού μεσαίωνα και τη διαμόρφωση όρων "ζούγκλας" στην κοινωνία ως εκφάνσεις μιας ευρύτερης συνθήκης, της συνεχιζόμενης από τουλάχιστον δύο δεκαετίες καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης.

Το δεύτερο έχει να κάνει με την προοπτική. Το κλίμα που έχει διαμορφωθεί έως τώρα, ακόμα και μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας ψήφισης, μετά από μία πρώτη αναβολή συζήτησης εν μέσω κινητοποιήσεων, αφήνει περιθώρια για αισιοδοξία, με αναγκαία συνθήκη την ευρύτερη ενεργοποίηση των διαδικασιών βάσης άμεσα. Με απεργιακές επιτροπές, γενικές συνελεύσεις και οριζόντια συντονισμένη δράση σε αγωνιστική κατεύθυνση, τα δεκάδες πρωτοβάθμια σωματεία της εκπαίδευσης μπορούν να συνεχίσουν να ξεδιπλώνουν αντιστάσεις από τα κάτω, διασφαλίζοντας τον ακηδεμόνευτο χαρακτήρα τους. Μακριά από τα "παζάρια" των γραφειοκρατικών συνδικαλιστικών ηγεσιών, από αυταπάτες για "λύσεις" που θα έρθουν από "ειδικούς" και "σωτήρες", από συσχετισμούς σε κοινοβούλια ή ελιγμούς ενόψει εκλογικών αναμετρήσεων. Αλλά και συνδέοντάς τες με όλα τα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας για την υπεράσπιση των αναγκών μας, φέρνοντας και σε αυτό το πεδίο στο προσκήνιο τα συμφέροντα και τις επιθυμίες μας.

Απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση που δεχόμαστε, επιμένουμε ακόμα πιο αποφασιστικά στον δρόμο της συλλογικής πάλης, της ταξικής αλληλεγγύης, της από τα κάτω οργάνωσης σε χώρους δουλειάς, γειτονιές, σχολεία, σχολές και παντού! Είναι απερίοριστη η εμπιστοσύνη μας στις αστείρευτες δυνάμεις του κοινωνικού - ταξικού κινήματος, εκεί όπου βρίσκονται σταθερά οι αναφορές μας. Έχουμε την επίγνωση ότι αυτό είναι που μπορεί υπό προϋποθέσεις όχι μόνο να ανατρέψει τους σχεδιασμούς των κυρίαρχων, αλλά και κάποια στιγμή να ανατρέψει τα πάντα. Όπως είπαν οι απεργοί στην

παρέμβασή τους στην ΕΡΤ: "Είμαστε μια γενιά που μας περισσεύουν οι μνήμες και μας λιγοστεύουν οι αυταπάτες, σάρκα από τη σάρκα των ανθρώπων που εργάζονται καθημερινά για 400-600-700-800 ευρώ... Θέλουμε να ενώσουμε τη φωνή μας με όλους τους εργαζομένους, με όλους τους ανέργους... Απευθυνόμαστε σε όλη τη νεολαία... Δεν θα κάνουμε ούτε βήμα πίσω από την εργασιακή ανασφάλεια και περιπλάνηση, δεν θα κάνουμε ούτε βήμα πίσω από την ανεργία, δεν θα κάνουμε ούτε βήμα πίσω από «προσόντα» που στην πραγματικότητα αποτελούν κριτήρια απολύσεων". Ο αγώνας των εκπαιδευτικών για την απόσυρση του προσοντολογίου, για μαζικούς διορισμούς, για ελεύθερη πρόσβαση στην εκπαίδευση, για δουλειά με δικαιώματα και ζωή με αξιοπρέπεια, είναι αγώνας όλων μας!

ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ

ΝΙΚΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥΣ!

Ο αγώνας των εκπαιδευτικών για την απόσυρση του προσοντολογίου και για μαζικούς διορισμούς είναι και δικός μας αγώνας

Κομιά αυταπάτη για τις ξεπουλημένες συνδικαλιστικές ηγεσίες

Απέναντι στην καταστολή... η αντίσταση και το πείσμα του αγώνα!

Συνελεύσεις, απεργιακές επιτροπές, καταλήψεις και συγκρούσεις. Οι νόμοι και τα διατάγματα καταργούνται στα οδοφράγματα!

Ακηδεμόνευτοι - οργανωμένοι στη βάση κοινωνικοί-ταξικοί αγώνες

για την ανατροπή του καπιταλισμού και του κράτους

αναρχική ομάδα "Αντιστάσιμος Σπινός" / μέλος της Α.Π.Ο.
lpposd.wordpress.com / d_lppos@hotmail.com

Συνέλευση Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυμέλης / Πατησίων

Ανακοίνωση για την απαγόρευση στην εργατική διαδήλωση της 16ης Φλεβάρη να κινηθεί στην Ερμού

Συνεχίζουμε με ταξική αλληλεγγύη, με οργάνωση από τα κάτω και συλλογική αντίσταση-διεκδίκηση

Καταγγέλλουμε την απαγόρευση της συνέχισης της εργατικής διαδήλωσης, τον αυταρχισμό εργοδοσίας-κυβέρνησης-κράτους

Πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 16 Φεβρουαρίου 2019 στην Αθήνα η συγκέντρωση και η εργατική διαδήλωση που καλούσαμε δεκάδες κλαδικά και επιχειρησιακά σωματεία του ιδιωτικού τομέα, εκπαιδευτικά σωματεία και συντονισμοί, καθώς και πολλές εργατικές συλλογικότητες και κινήσεις του ταξικού – κοινωνικού κινήματος.

Εκατοντάδες εργαζόμενοι και εργαζόμενες, άνεργοι και άνεργες, συγκεντρωθήκαμε στην Πλ. Κοραή και λίγο μετά τις 12.30 μ.μ. συγκρότησαμε διαδήλωση με πρώτη στάση το Υπουργείο Εργασίας, έξω από το οποίο φωνάξαμε τις διεκδικήσεις και γράψαμε τα συνθήματα της εργατικής διαδήλωσης για Αυξήσεις σε μισθούς και αμοιβές και Συλλογικές Συμβάσεις σύμφωνα με τις ανάγκες των εργαζομένων, ενάντια στις απολύσεις και την εργοδοτική και κρατική τρομοκρατία.

Η διαδήλωση, με πολλά μπλοκ και πανό των εργατικών σωματείων που καλούσαν και στήριζαν την κινητοποίηση καθώς και συλλογικότητων του κινήματος, συνέχισε προς το Σύνταγμα και την οδό Ερμού, όπου βρέθηκε αντιμέτωπη με μπλόκο-φραγμό των δυνάμεων καταστολής, με MAT και YMET παραταγμένα κάθετα στην Ερμού.

Οι διαδηλωτές και τα σωματεία απαιτήσαμε να ανοίξει ο δρόμος και να συνεχιστεί η διαδήλωση, φωνάζοντας συνθήματα κατά της καταστολής και της παρουσίας της αστυνομίας. Η απάντηση του επικεφαλής των αστυνομικών δυνάμεων είναι ότι έχει εντολή να μην αφήσει τη συνέχιση της πορείας επί της Ερμού, παρά μόνο αν γινόταν περικυκλωμένη από τα MAT, κάτι που δεν έγινε αποδεκτό από την πλευρά μας.

Η διαδήλωση παρέμεινε για αρκετή ώρα στην είσοδο της Ερμού και το Σύνταγμα φωνάζοντας συνθήματα και συνέχισε συγκροτημένα με πορεία στη Βουλή και τα Προπύλαια.

Κλαδικά και Επιχειρησιακά Σωματεία που διοργάνωσαν την εργατική διαδήλωση της 16ης Φλεβάρη 2019

Γιορτή αυτοοργάνωσης, αντίστασης και αλληλεγγύης στο Πάρκο Κύπρου και Πατησίων με αφορμή τη συμπλήρωση δέκα χρόνων συλλογικού αγώνα

Την Κυριακή 3 Φλεβάρη, σε ένα πάρκο ηλιόλουστο, αναγεννημένο, καταπράσινο και προσβάσιμο σε όλους, έγιναν συλλογικές εργασίες φροντίδας των δέντρων, φυτέψαμε νέα και επισκευάσαμε την παιδική χαρά, ενώ οι μικροί μας φίλοι φυτέψανε λουλούδια και φυτά σε αυτοσχέδια πολύχρωμα γλαστράκια. Παράλληλα κρεμάστηκαν πανό, ενώ γινόταν παρέμβαση με μικροφωνική, μοίρασμα κειμένων και έκθεση φωτογραφίας από δράσεις της συνέλευσης. Έπειτα, μικροί και μεγάλοι παρακολούθησαν το θέαμα κλόουν με τίτλο "Il Barbriere" από την ομάδα ΟΥΓΠΣ! Το κου-

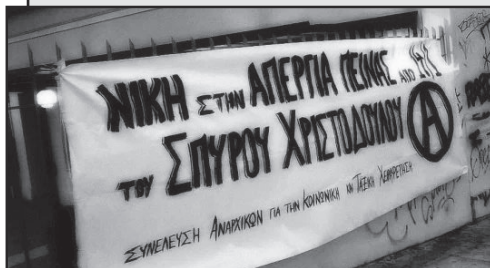
κλοθέατρο και διασκεδάσαμε στους ρυθμούς των αφροβραζιλιάνικων κρουστών από την μπάντα του Quilombo. Οι εκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν με τη συλλογική κουζίνα και κατέδειξαν για μια ακόμη φορά την ομορφιά και τη δύναμη της συλλογικής δραστηριοποίησης και επανοικειοποίησης του δημόσιου χώρου, επιβεβαιώνοντας ότι η αντίσταση δεν ξεριζώνεται.

Δέκα χρόνια μετά, συνεχίζουμε να κρατάμε ζωντανή τη φλόγα της αντίστασης που διέσωσε το πάρκο από τα καταστροφικά και αντικοινωνικά σχέδια του Δήμου Αθηναίων και του κράτους. Καθώς και τα πρόσωπα όλων εκείνων, τους οποίους συναντήσαμε και σταθήκαμε πλάι πλάι, στις δύσκολες αλλά και τις νικηφόρες στιγμές του κοινωνικού - ταξικού αγώνα. Απέναντι στη συνολική επίθεση που δεχόμαστε, συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε όχι μόνο

για τη διατήρηση του πάρκου ως ανοικτού, δημόσιου, πράσινου χώρου για όλους και εστίας συλλογικοποίησης και πάλης, αλλά και ευρύτερα ως κομμάτι του πολύμορφου ψηφιδωτού των αυτοοργανωμένων κοινωνικών - ταξικών αντιστάσεων, ενάντια στη φτώχεια, την εκμετάλλευση, την καταπίεση, τον φόβο, τον πόλεμο, τον εθνικισμό, τον φασισμό και το σύστημα που τα γεννά και τα θρέφει. Για τη ζωή και την αξιοπρέπεια μας! Για την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας!

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ ΣΠΥΡΟ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (ΑΠΕΡΓΟ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ 14 ΓΕΝΑΡΗ)

ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΡΕΒΑΝΣΙΜΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΕΥΣΕΙΣ

Ο αγωνιστής κρατούμενος στις φυλακές Λάρισας Σπύρος Χριστοδούλου βρίσκεται σε απεργία πείνας από τις 14/1, διεκδικώντας τη συγχώνευση των ποινών του, όπως προβλέπεται από το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο. Με την απεργία πείνας και τον αγώνα που διεξάγει μέσα από τη φυλακή, αντιστέκεται στην επιχειρούμενη εξόντωση του από τις κατασταλτικές και δικαστικές μεθοδεύσεις. Μεθοδεύσεις που του στερούν εκδικητικά το δικαίωμα της συγχώνευσης των ποινών, κάτι το οποίο θα έχει ως αποτέλεσμα την αποφυλάκισή του. Η απόδοση ποινών μη συγχωνεύσιμων (κάτι που οδηγεί στην φυλάκιση του για αρκετά χρόνια ακόμα) αποτελεί καταστρατήγηση του ίδιου του νομικού

πλασίου που έχει θεσπίσει η εξουσία. Ένα νομικό πλαίσιο που επιστρατεύεται ή ξεπερνιέται, τηρείται κατά γράμμα ή απαξιώνεται, ανάλογα με την πολιτική σκοπιμότητα των εμπνευστών του.

Ο Σπ. Χριστοδούλου είχε καταδικαστεί για ληστεία τράπεζας πρώτη φορά το 1999, ενώ βρισκόταν σε συνθήκες παρανομίας από το 2007 έως το 2015 όπου και συνελήφθη μαζί με τον αναρχικό αγωνιστή Γρ.Τσιρώνη, έπειτα από επιχείρηση της αντιτρομοκρατικής. Μαζί τους βρισκόταν και ο σύντροφός τους Σ. Δραβίλας ο οποίος επέλεξε να αυτοκτονήσει πριν τη σύλληψή του. Έπειτα από τη σύλληψη τους ξεκινάει μια ολόκληρη μιντιακή υστερία, ενώ στήνεται και μια ολόκληρη αφήγηση, βασιζόμενη κυρίως στα παραπεμπτικά της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας, που χαρακτηρίζει τον Σπ. Χριστοδούλου ως συνδυαστικό κρίκο «ποινικών» και «τρομοκρατών» και τον κατηγορεί για μια σειρά υποθέσεων που περιλαμβάνει ληστείες τραπεζών, απαγωγές, ένταξη και συμμετοχή σε ένοπλες οργανώσεις, που έγινε γνωστή ως «υπόθεση των ληστών του Διστόμου».

Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν υπάρχει σχεδόν κανένα στοιχείο που να συνδέει τον Χριστοδούλου με όλες αυτές τις κατηγορίες. Είναι ολοφάνερο, ότι εκείνο που στοιχειοθετεί την «ενοχή του» είναι οι αξιοπρεπείς επιλογές και η σιβαρή στάση που έχει επιδείξει καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του (αυτό διαφαίνεται και από την αιτιολόγηση της άρνησης συγχώνευσης των ποινών από την εισαγγελία). Οι επιλογές του, να σταθεί αλληλέγγυος σε επικηρυγμένους αναρχικούς αγωνιστές, η επιλογή του δρόμου της παρανομίας, η

επιλογή της σύγκρουσης με τις δικαστικές και κατασταλτικές μεθοδεύσεις, αλλά και η επιλογή του δρόμου της αλληλεγγύης και του αγώνα μέσα από τις φυλακές, κάνουν τους μηχανισμούς του κράτους να επιδιώκουν εκδικητικά την εξόντωση του.

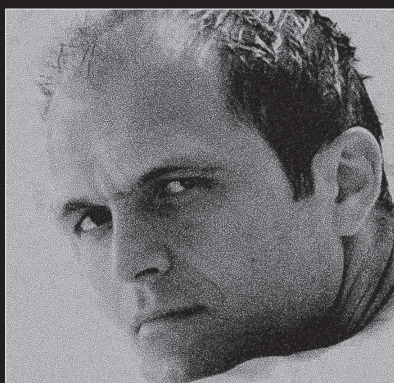
Από την πλευρά μας, στεκόμαστε στο πλευρό του αγωνιστή απεργού πείνας Σπ. Χριστοδούλου. Θεωρούμε τον αγώνα που δίνει κομμάτι του ευρύτερου αγώνα που διεξάγεται μέσα και έξω από τις φυλακές ενάντια στον κρατικό ρεβανσισμό, την κρατική τρομοκρατία και καταστολή, τις σκευωρίες και το καθεστώς εξαιρέσεως για τους κρατούμενους αγωνιστές. Θεωρούμε τους αγώνες που διεξάγονται μέσα στις φυλακές κομμάτι των ευρύτερων κοινωνικών και ταξικών αγώνων που ξεσπούν στις γειτονιές, στους χώρους εργασίας, στις σχολές και στα σχολεία. Αγώνες που κρατάνε ανοιχτό το δρόμο για την ανατροπή της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας και την δημιουργία ενός κόσμου ελευθερίας, ισότητας και δικαιοσύνης, χωρίς φυλακές και καταπίεση.

**ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ
ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΦΟΒΟ, ΤΗΝ
ΥΠΟΤΑΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...
ΝΑ ΑΝΤΙΤΑΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ**

**ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ –
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ –
ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ**

αναρχική ομάδα «δυσήνιος
ίππος»/ΑΠΟ και σύντροφοι-συντρόφισσες

ο θάνατος δεν θα σβήσει
το βλέμμα των εξεγερμένων

**ΤΙΜΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ
ΛΑΜΠΡΟ ΦΟΥΝΤΑ**

η μνήμη των συντρόφων παραμένει
ζωντανή μέσα στον αγώνα

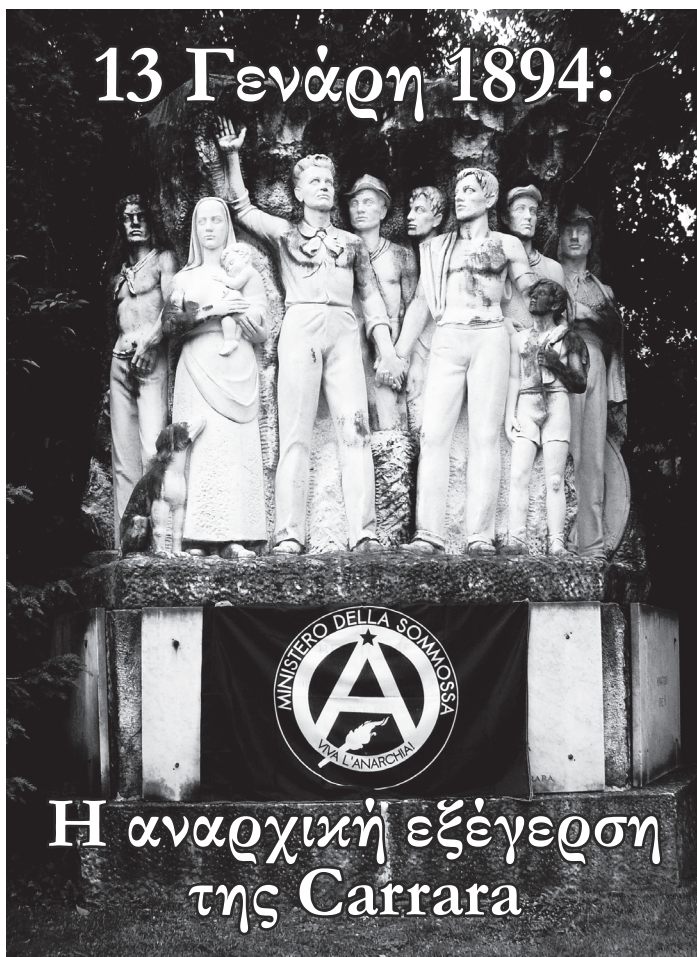
ζόφος
από την έρημο του πραγματικού

ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΤΕΙ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ ΣΤΗ ΜΕΣΟΧΩΡΑ – ΚΑΜΙΑ ΕΞΟΡΥΞΗ ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Την Τετάρτη 6 Φλεβάρη η Πρωτοβουλία Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία κάλεσε συγκέντρωση έξω από το Σ.Τ.Ε όπου είχε προγραμματιστεί η εκδίκαση της προσφυγής του Συλλόγου Κατακλυζομένων Μεσοχώρας σχετικά με την τελευταία Περιβαλλοντική Μελέτη που έχει κατατεθεί από τη ΔΕΗ στο Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας για τη λειτουργία του Υ/Η φράγματος στη Μεσοχώρα. Την ίδια μέρα, εκδικαζόταν επίσης προσφυγή περιβαλλοντικών οργανώσεων σχετικά με την έρευνα και την εξόρυξη υδρογονανθράκων στην Ήπειρο που επιχειρείται από μεγάλες εξορυκτικές πολυεθνικές εταιρίες.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΛΗΛΑΤΟΥΝ ΤΗ ΓΗ – ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Η Lunigiana είναι μια γεωγραφική περιοχή της Ιταλίας που βρίσκεται μεταξύ Λιγουρίας και Τοσκάνης. Εκεί, τον Ιανουάριο του 1894 οι αναρχικοί συνέβαλαν καθοριστικά σε μια πραγματική λαϊκή εξέγερση εναντίον της εθνικής κυβέρνησης. Την εποχή εκείνη, όλη η περιοχή της Lunigiana, η περιοχή δηλαδή γύρω από την Carrara και το Aruane, χαρακτηριζόταν από έντονη εξόρυξη και εμπορία μαρμάρου, με αποτέλεσμα την μεγάλη συνάθροιση εργατών.

Η Carrara είναι μέχρι σήμερα μια διαρκής «εστία» του αναρχισμού στην Ιταλία, με αρκετές οργανώσεις να δραστηριοποιούνται στην πόλη. Οι αναρχικοί εργάτες στα λατομεία ήταν επίσης η κινητήρια δύναμη πίσω από την οργάνωση των εργατών και οι κύριοι πρωταγωνιστές της εξέγερσης της Lunigiana τον Ιανουάριο του 1894. Η πρώτη αναρχική ομάδα της Ιταλίας δημιουργήθηκε στην Carrara το 1885, όταν αναρχικοί εργάτες βρέθηκαν εκεί ως εξόριστοι από το Βέλγιο και την Ελβετία.

Η συχνή παρουσία σε αυτή την περιοχή αναρχικών όπως ο Μπακούιν, ο Καφιέρο, ο Μαλατέστα, ο Γκόρι, ο Γαλένι, ο Σικτσί, ο Μολινάρι και άλλοι, διευκόλυνε την εξαπλώση της αναρχίας μεταξύ των εργαζομένων, χαρακτηρίζοντας, ακόμα και στις μέρες μας, αυτή τη γεωγραφική περιοχή ως μία από αυτές με τη μεγαλύτερη παρουσία αναρχικών. Ο αναρχικός Gallileo Pala, παρατήρησε για την Carrara πως εκεί "μέχρι και οι πέτρες είναι αναρχικές".

Σύμφωνα με τον ιστορικό Antonio Bernieri η εξέγερση ήταν το αποτέλεσμα του αυθορμητισμού και της έντονης δραστηριότητας των εργατών. Ένα πράγμα φαίνεται βέβαιο: η περιοχή του Aruane ήταν σε πλήρη έκρηξη εξαιτίας της βαθιάς οικονομικής κρίσης που προκάλεσε η ενοποίηση της Ιταλίας. Στην κρίση προστέθηκαν οι σκληρές συνθήκες στις οποίες βρίσκονταν οι εργαζόμενοι και οι αγρότες της Carrara.

Στις 3 Ιανουαρίου 1894, ο πρωθυπουργός Francesco Crispi είχε κηρύξει κατάσταση πολιορκίας σε όλη τη Σικελία στέλνοντας 40 χιλιάδες στρατιώτες να καταστείλουν την εξέγερση των εργατών ενάντια

στην αγροτική μεταρρύθμιση και στις αυξήσεις σε βασικά είδη διαβίωσης, όπως το ψωμί. Η "τάξη αποκαταστάθηκε" με τη χρήση ακραίας βίας, συμπεριλαμβανομένων των εκτεταμένων εκτελέσεων. Παράλληλα, το αναρχικό και σοσιαλιστικό κίνημα είχε κατακτήσει την εργατική τάξη της Σικελίας με αποτέλεσμα οι αγωνιζόμενοι εργάτες να δεχτούν τη σκληρή καταστολή από την κυβέρνηση Crispi.

Η καταστολή αυτή οδήγησε στην διεξαγωγή πολλών διαδηλώσεων αλληλεγγύης από τους εργάτες της Lunigiana, καθώς οι Σικελίοι εργάτες ήταν, ανάμεσά τους, ιδιαίτερα πολυάριθμοι και μαχητικοί.

Στις 7 Ιανουαρίου 1894, οι εργάτες επιτέθηκαν εναντίον των κρατικών αρχών, όπως είχαν κάνει και οι αντίστοιχοι εργάτες της Σικελίας λίγες μέρες πριν.

Όπως διηγείται ο Pier Carlo Masini για την έκρηξη της εξέγερσης:

«Στις 13 Ιανουαρίου 1894 κηρύχτηκε, στην Carrara, απεργία διαμαρτυρίας εναντίον της κατάστασης πολιορκίας που υπήρχε στη Σικελία και σε ένδειξη αλληλεγγύης με τους συλληφθέντες εργάτες. Η διαδήλωση, η οποία προοριζόταν επίσης να εκφράσει τη δυσαρέσκεια της για την επιστράτευση του 1869, οδήγησε σε μια μεγάλη συγκέντρωση απεργών στην πόλη Carrara.

Σταδιακά, η συγκέντρωση εξελίχτηκε στο σχηματισμό οδοφραγμάτων στο Foce, μεταξύ Massa και Carrara, και στη διακοπή των τηλεγραφικών γραμμών. Στη συνέχεια, ομάδες διαδηλωτών επιτέθηκαν και λεηλάτησαν τους σταθμούς της αστυνομίας και τις οπλοφόρες των φρουρών. Στην Avenza υπήρξε η πρώτη ένοπλη αντιπαράθεση με νεκρούς έναν καραμπιniero και έναν διαδηλωτή.

Μεταξύ 13 και 14 Γενάρη, πραγματοποιήθηκαν συγκεντρώσεις των ανταρτών σε Becizzano, Codena και Miseglia και κινήθηκαν προς την πόλη φωνάζοντας «Ζήτω η Σικελία! Ζήτω η επανάσταση!», με την πεποίθηση και την ελπίδα ότι και σε άλλα μέρη της Ιταλίας θα ξεσπούσαν παρόμοια γεγονότα. Την 15η του μήνα υπήρξε μια δεύτερη σύγκρουση μεταξύ μιας ομάδας που κατέβαινε από τη Fossola προς την Carrara και του ιππικού: άλλος ένας νεκρός ανάμεσα στους εργάτες. Στις 16, στις παρυφές της πόλης, κοντά στο στρατόνα Dogali, μια ομάδα από 400 διαδηλωτές, οπλισμένους με τσουγγράνες, δίκρανα και μερικά τουφέκια, συναντήθηκε με μια διμοιρία των στρατιωτών. Οκτώ διαδηλωτές σκοτώθηκαν, πολλοί τραυματίστηκαν. Η ομάδα διαλύθηκε. Ορισμένοι κατέφυγαν στα βουνά όπου συνελήφθησαν τις επόμενες μέρες».

Η καταστολή και οι δίκες γίνονται ενώπιον των στρατιωτικών δικαστηρίων με βαριές ποινές. Περίπου τριακόσιοι καταδικάζονται για καταστροφές, ενώ διακόσιοι εννέα αναρχικοί καταδικάστηκαν ως τέτοιοι. Όσοι δεν πηγαίνουν στη φυλακή, υποχρεώνονται σε κατ' οίκον περιορισμό. Για το απλό γεγονός της παρουσίας στις διαδηλώσεις, καταδικάστηκαν σε είκοσι χρόνια.

Σε τρεις μήνες δικών, τα δικαστήρια έβγαλαν συνολικά 454 καταδικαστικές αποφάσεις με πάνω από 2.500 χρόνια φυλάκισης. Μεταξύ των καταδικασθέντων πολλοί ανήκαν στο αναρχικό κίνημα, όπως ο Luigi Molinari που ήταν, ίσως, ο πιο γνωστός και επίσης ένας από τους πιο βαριά καταδικασμένους: 23 χρόνια αρχικά, τα οποία μειώθηκαν σε επτά στην έφεση.

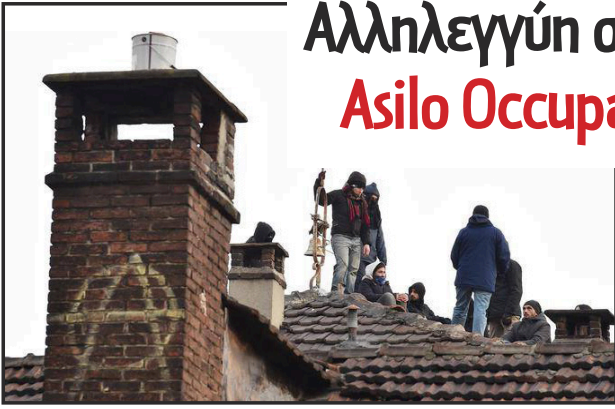
Μετά την δολοφονική επίθεση που δέχτηκε στη Ρώμη στις 16 Ιούνη 1894 ο πρωθυπουργός Crispi, αλλά και τη δολοφονία του γάλλου προέδρου Carnot λίγες μέρες νωρίτερα από αναρχικούς, η κυβέρνηση βρήκε την ευκαιρία να ψηφίσει το λεγόμενο αντι-αναρχικό και αντι-σοσιαλιστικό νόμο με αποτέλεσμα την ένταση των διώξεων σε βάρος των αναρχικών. Σύμφωνα με αυτόν το νόμο η αστυνομία λάμβανε αυξημένη εξουσία προχωρώντας σε προληπτικές συλλήψεις και απελάσεις με βασικό επιχείρημα την "υποκίνηση του ταξικού μίσους".

Πηγές:

– Περιοδικό *A-rivista anarchica*, τχ. 211 (1994)

– <http://ita.anarchopedia.org>, *Moti anarchici della Lunigiana (1894)*

Αλληλεγγύη στην κατάληψη Asilo Occupato στο Τορίνο

Τα ξημερώματα της 7ης Φεβρουαρίου ειδικές κατασταλτικές δυνάμεις του ιταλικού κράτους ξεκίνησαν την επιχείρηση εκκένωσης της αναρχικής κατάληψης Asilo Occupato στο Τορίνο. Η επιχείρηση διήρκεσε περίπου 30 ώρες, καθώς οι μπάτσοι βρέθηκαν αντιμέτωποι με τη σθεναρή αντίσταση των καταληψιών που ανέβηκαν στην οροφή του κτιρίου. Πραγματοποιήθηκαν 6 συλλήψεις. Οι συλληφθέντες προφυλακίστηκαν με βάση το «αντιπρομοκρατικό» άρθρο 270, κατηγορούμενοι για επιθέσεις ενάντια σε επιχειρήσεις και οργανισμούς διαχείρισης κέντρων κράτησης μεταναστών (CPR).

Η εκκένωση της συγκεκριμένης ιστορικής κατάληψης στο Τορίνο, που μετρούσε 24 χρόνια ζωής και αγώνα, είναι μια μόνο στιγμή της κατασταλτικής επίθεσης που έχει εξαπολύσει η νεοφασιστική κυβέρνηση Salvini - Di Maio της Ιταλίας σε βάρος του αναρχικού κινήματος και των κατειλημμένων/αυτοδιαχειριζόμενων χώρων αγώνα. Ενδεικτική είναι η προεκλογική δέσμευση για εκκένωση αρκετών καταλήψεων σε ολόκληρη την ιταλική επικράτεια, η αναβάθμιση του νομικού οπλοστασίου με ακόμα σκληρότερες ποινές για όσους προβαίνουν στην κατάληψη άδειων κτιρίων, αλλά και η σύνδεση των συγκεκριμένων διώξεων στο Τορίνο με τον αγώνα ενάντια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών και η ενεργοποίηση του αρ.

270 του ποινικού κώδικα περί «ανατρεπτικής δράσης», μια κατασταλτική μεθόδευση που χρησιμοποιείται για το χτύπημα των αναρχικών εδώ και πολλά χρόνια στην Ιταλία.

Τις επόμενες μέρες πραγματοποιήθηκαν πολυάριθμες κινήσεις αλληλεγγύης στους καταληψίες του Asilo και ενάντια στην καταστολή. Το Σάββατο 9 Φεβρουαρίου, περισσότεροι από 2000 άνθρωποι, με κεντρικό πανό “Κάνουν τον πόλεμο στους φτωχούς και τον ονομάζουν ανάπλαση. Ν’ αντισταθούμε στα αφεντικά της πόλης” διαδήλωσαν στο κέντρο του Τορίνο προς την κατεύθυνση της Via Alessandria, όπου βρισκόταν η κατάληψη, για να ανακαταλάβουν το κτίριο. Ξέσπασαν πολύωρες συγκρούσεις με την αστυνομία με αποτέλεσμα έντεκα συλλήψεις (οι σύντροφοι αφέθηκαν ελεύθεροι με περιοριστικούς όρους) και δεκάδες τραυματισμούς, αρκετούς σοβαρούς.

Στις μητροπόλεις της Ευρώπης-φρούριο, τα κράτη και τα αφεντικά επιχειρούν να καταπνίξουν κάθε φωνή που αντιμάχεται την εξουσία τους. Μέσα σε αυτή την ασφυκτική πραγματικότητα, οι κατειλημμένοι κοινωνικοπολιτικοί χώροι ως ορατά σημεία αντίστασης, ως φορείς έμπρακτης αμφισβήτησης του κόσμου της εξουσίας, του κέρδους, της ιδιοκτησίας και της διαμεσολάβησης των αναγκών, βρίσκονται αντιμέτωποι με την επιθετικότητα της κρατικής και παρακρατικής καταστολής, της κερδοσκοπικής εκμετάλλευσης και λεηλασίας.

Το βράδυ της Τρίτης 12 Φλεβάρη πραγματοποιήσαμε μια συμβολική κίνηση στο ιταλικό προξενείο της Πάτρας με συνθήματα και

κόκκινες μπογιές. Ήταν μια ελάχιστη κίνηση διεθνιστικής αλληλεγγύης. Απέναντι στην κρατική καταστολή κανείς δεν είναι μόνος.

Από τους δρόμους της Ελλάδας εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους συντρόφους και τις συντρόφισσες της κατάληψης Asilo στο Τορίνο.

Απέναντι στην βαρβαρότητα του καπιταλισμού και την ένταση της καταστολής, ως αναρχικοί, έχουμε να αντιπαραθέσουμε τα όπλα της κοινωνικής, ταξικής και διεθνιστικής αλληλεγγύης, αναγνωρίζοντας πως στις μέρες μας είναι επιτακτικότερα από ποτέ η σύνδεση των αγωνιζόμενων διεθνώς και ο κοινός αγώνας ενάντια στην κοινή επίθεση που δεχόμαστε. Σε κάθε ανοικτό μέτωπο του κοινωνικού και ταξικού αγώνα, όπου εκδηλώνεται η επιθετικότητα του κράτους και του κεφαλαίου, επιχειρώντας τη ριζοσπαστικοποίηση των αγώνων μέσα από τη σύνδεσή τους με το καθολικό κοινωνικό όραμα της κοινωνικής και ταξικής χειραφέτησης.

Παρέμβαση με μπογιές και συνθήματα στο Ιταλικό προξενείο στην Πάτρα

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΑΛΗΨΙΕΣ ΤΟΥ
ASILO OCCUPATO ΣΤΟ ΤΟΡΙΝΟ**

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ

**ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

Πάτρα, 13 Φλεβάρη 2019

Αναρχική ομάδα «Δυσήνιος Ίππος» – μέλος
της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

YUNANISTAN'DA ANARŞIZM - 2 27 OCAK PAZAR 16:00

Yunanistan'daki örgütlü anarşizmi, 1988'den bu yana var olan işgal evi Lelas Karagianni 37'den gelen anarşistler anlatıyor.

26A Atölye | Kadıköy: Osmangazi Mah. Serasker Cad. Mimar Çiğdem Sk. No:9/3

Εκδηλώσεις στην Κωνσταντινούπολη

Το Σάββατο 26 και την Κυριακή 27 Γενάρη σύντροφοι και συντρόφισσες από την Αναρχική Πολιτική Οργάνωση βρέθηκαν στην Τουρκία, προσκεκλημένοι της Αναρχικής Επαναστατικής Δράσης (DAF) να μιλήσουν σε δύο πολιτικές εκδηλώσεις στον χώρο της Κολεκτίβας 26A στο Καντίκιοϊ της Κωνσταντινούπολης. Την πρώτη μέρα η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε με τοποθετήσεις της Ομάδας ενάντια στην πατριαρχία της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης και των Αναρχικών Γυναικών (Anarşist Kadınlar). Τη δεύτερη μέρα έγινε παρουσίαση από συντρόφους της κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37.

YUNANISTAN'DA ANARŞIZM - 1 26 OCAK CUMARTESİ 17:00

Yunanistan'daki erkek egemenliğine karşı anarşist kadınların mücadelesini Ataerkiye Karşı Grup'tan kadınlar anlatıyor

26A Atölye | Kadıköy: Osmangazi Mah. Serasker Cad. Mimar Çiğdem Sk. No:9/3

